

Komédia

színházi, zeneti és művészeti hetilap.

Szerkesztő: Kárdos István.

E sajtóterület szétküldését meg
engedem.

Budapest, 1913.

hó 25 n

államugy 682

118.

Simonyi Mária.

Dalika - Belvárosi Színház

nyd-

CLAIRE BAUROFF
táncművész

Komédia

Megjelenik minden csütörtökön.	Színházi, zenei és művészeti hetilap.	Szerkesztőség és kiadó- hivatal:
Egyes szám ára 4 korona.	Szerkeszti: KARDOS ISTVÁN.	VI., TERÉZ-KÖRUT 24/a.

Pest anno 1862.

Gróf Pálffy Móríczt kormányzó rendkívül szigorú büntetést ígér egy rendeletben, azoknak a színészeknek, akik nem ragaszkodnak a szerepekhez és hazafias célzatu rögtönzéseket szurnak szerepeikbe. — Jól van hát — mondja Szerdahelyi, az akkori idők egyik legmagyarabb színésze — csak büntessenek, azért én mégse maradok néma . . . — Este a hatvanas évek kedvenc darabjának, az Eljegyzés lámpafénynél operettnek előadása alatt, amikor a bordalt elénekli, a közönség lelkesen megtapsolja. Szerdahelyi örömmel hajlong a közönség előtt és a „hogy-voltozás”-ra magasra tartott pohárral énekl: Igyunk azokért, akikről gondolkozunk untalan. A közönség feláll a színházban és tombol a dalnak. Pálffy, aki történetesen jelen van az előadáson, a rögtönzést nem veszi észre és maga is megtapsolja a nayszerű magyar művészt.

A kultúra őrhelyén

Az utóbbi hetekben mindgyakrabban üti fel fejét a hír, hogy a magyar színészvilág kiválóságai a békekötés után elhagyják az országot és külföldön szándékoznak letelepedni. E hírek egyre pozitívabb formát öltenek, a benfentesek már neveket is emlegetnek, az érdekeltek pedig hallgatásba burkolódnak, ami csak megerősíti a kósza híreszteléseket.

Az egyre súlyosodó anyagi gondok tömege, amely alatt ma az egész or-

szág küzd, bizonyára sokszoros erővel nehezedik a színészekre is. A létfenntartás mindegyre nyomasztóbbá váló problémája a többi között őket sem kímélte meg. És mégis, éppen mi, akik mindenkor a színészvilág anyagi és erkölcsi előbbrejutásáért harcoltunk minden rendelkezésünkre álló eszközzel, most éppen mi vagyunk azok, akik elszomorodva fogadjuk ennek a készülő szellemi kirándulásnak a hírét.

Mert hiszen ha elfogadjuk is, hogy valóban szükségük van a színészeknek erre a radikális lépésre, ez is csak amellettbizonyít, hogy az ország most küzdi meg fennállása óta a legnehezebb harcát az életért és hogy soha még annyira nem volt szüksége minden egyes fiára, mint éppen most. Hiszen nyilvánvaló, hogy csak is úgy tudja magát méltó helyen fenntartani a nemzetek nagy közösségében, ha minden téren fokozott munkával és fokozott teljesítményekkel beigazolja, hogy joga és képessége van az élethez és megbecsüléshez.

Ismételjük, soha még ily nehéz feladat, ilyen újjászületés előtt nem állott nemzet, mint most a mindenéből kiforgatott, ezerbaju magyar. És vajjon hogyan tudná elvégezni ezt a nagy újjáteremtő munkát, ha minden munkás letenné a kalapácsot, hogy külföldre menjen, mert ott jobban élhet, ha minden hivatalnok elhajtaná a tollat, ha minden művész, tanár, író, orvos egyszerre csak megelégné a küzdelmet és kivándorolná? Mi lenne az országból és mi lenne az ezer esztendő magyar kultúrából? Nem a legveszélyesebb internacionalizmus-e az az elv, hogy ahol jól megy a dolgom, ott van a hazám?

Nem és ezerszer nem szabad megelégedezni épen ma ezekről a kézenfekvő kérdésekről. Eddig is úgy volt,

hogy a művészek egész életükön keresztül áldozatokat hoztak a kultúráért, most sem szabad éppen nekik megbontani a harcosok sorát és gyáván, hűtlenül megfutamodni az élet küzdelmei elől. Most talán évekig, vagy évtizedekig úgy lesz, hogy minden egyes embernek minden legkisebb erőfeszítésére szükségünk lehet, éppen a művészekre ne számíthassunk, akik az állam vezető szellemi csoportjához számítanak?

Ellenkezőleg, most jött el az ideje annak a sokszor és hiábavalóan hangoztatott frázisnak, hogy egyesíteni kell az erőket a nemzet közös munkájára. Igenis, össze kell fognia minden társadalmi rétegnek, hogy a maga részét kivegye és ebből a nagy testvéri közösségből nem szabad kivonnia magát senkinek, semmiféle cimen, mert kell, hogy a haza érdeke legyen elsősorban a szemek előtt és minden más személyes érdek csak ez után következze. Most, amikor elmerülni készül az állam hajója, minden embernek kötelessége kivenni részét a mentésből, ha elpusztulni nem akar.

A katona is megmaradt őrhelyén, akárhogy is zuhogott körülötte a halál és büszkén viselte sáros és vizes uniformisát a harcterek borzalmái közt, nemcsak a békés, cifrázkodó és veszélytelen hadgyakorlatokon. És ma mindannyian ilyen katonák vagyunk,

akik elpuhultunk a béke senyvesztő napjaiban, de ha sor kerül rá — és sajnos, máris sor került rá — meg kell mutatnunk, hogy eddig sem cifrázkodásból hordoztuk a magyar kultúra uniformisát, hanem tényleg meg is tudunk hozni érte minden áldozatot, nemcsak szavakkal, de tettekkel is.

Az őrhelyüinktől, a kultúra, a nemzeti érzés és hazaszeretet őrhelyétől

pedig nem tágitunk és nem is fogunk tágitani soha.

Hiába köszönt ránk bármilyen szenvedés, hiába látogat a sors bármilyen megpróbáltatása, hiába akar elkápráztatni csalóka képzelődés, mi megmaradunk a szenvedő haza mellett, ha szegényen is, ha lerongyolva, éhezve, fázza, nélkülözve is, mi megmaradunk az őrhelyünkön.

G. A.

Kit utánoz kérem?

Pesti szininövendékek, akik a nagy színészeket utánozzák.

Az egyik budapesti szini-iskolában történt a vizsgaelőadás főpróbáján. A fiatal és ambiciózus szininövendékek lázas buzgalommal próbálták szerepeiket, mindegyik tulszárnyalni igyekezett a másikat egy-egy ujonnan felfedezett gesztussal, mimikával vagy hanghordozással, de a szigorú tanár urnak sehogyan sem tetszett az összjáték. *Molnár Ferenc: Ördög-ének* egyik jelenete volt soron, amikor hosszabb mérgelődés és százszori ujrapróbálások után végre nagynehezen rájött a dolog nyitjára. Félig bosszusan, félig mosolyogva figyelmeztette az igyekvő művészelölteket, hogy miért nem megy a darab:

— De kérem tisztelt hölgyeim és uraim, az istenért, ne utánozzák olyan nagyon *Hegedűst* és *Varsányi Irént* a játékban, mert még jobbak lesznek, mint ők és a közönség ezentul majd a szini iskolákba fog járni a színházak helyett. ...

A fiuk és a lányok megdöbbenve hallgatták a figyelmeztetést és zavartan vallották be, hogy hát ők tulajdonképpen nem akartak senkit sem utánozni, de látták az *Ördögöt* *Hegedűssel* és *Varsányival* és most mindenki úgy szeretné megjátszani,

ahogy a színházban látták. Mind-egyikük kiválasztotta kedvenc színészt vagy színésznőjét ellesték és betanulták apróra járását, mozdula-

Gellért és Simonyi Mária
Patika — Belvárosi Színház
Papp R. felv.

1. Gellért, Titkos Ica, 2. Simonyi M., Bánóczi, Maros A., Gellért, 3. Gellért és Bánócziné Papp R. felv.

taít, beszédét, hanghordozását és gesztusait úgy, hogy néhány heti szorgalmas színházbajárás után boldogan tapasztalhatták, hogy mennyire hasonlítanak a színpad ünnepelt és körülrajongott hőseihez, Beregihez, Csörtöshöz, Fedákhoz vagy Gombaszögihez.

A budapesti színiiskolákban nagyon sok olyan színövendék van, aki vagy külső megjelenésben nagyon tanuló, vagy a rajongó szeretet folytán, amellyel a színövendékek művészeinket körülveszik, buzgón utánozzák az ugynevezett nagyokat. Gyakran előfordul az az eset, amikor a művész az illető színiiskola tanára és így közvetlenül érintkezik tanítványaival, hogy egy és ugyanazon osztályban öt-hat, esetleg több utánzója akad, aki nemcsak az iskolában lesi el minden mozdulatát, hanem odahaza és az ismerősei körében is boldogan mutatja be, hogyan hajtja hátra ábrándosan fejét az imá-

dott Beregi, hogy beszél mély, zengő hangon Törzs, milyen elegánsan lépked Kertész Dezső, milyen fölényesen szaval Gál Gyula és hogyan játszik és énekel Zsazsa.

A Rákosi Szídi-iskola legutóbbi vizsgálóadásán a *Leányvásár* operett főszereplőjéről, László Andorról derült ki, hogy nagyon hasonlít Király Ernőhöz, a népszerű bonvivant-hoz. Nemcsak külső megjelenésében, hanem mozdulataiban, játékában meglepően hasonlít Királyhoz. Magas, fekete fiatal ember, most végezte kitüntetéssel az iskolát. Az ő hasonlósági esete a legfrappánsabb az összesek közül, mert Beöthy is észrevette és amint elvégezte az iskolát, nyomban leszerződött az eltávozott Király Ernő helyére a Király Színházba. Osztálytársai különben is mindig Királynak csufolták, sőt a rossz nyelvek szerint direkt nagy füleket növesztett magának, hogy még jobban hasonlítson Királyhoz.

Zilahy, Varjas, Pethő, Bérczy
Patika — Belvárosi Színház

Papp R. felv.

A Rákosi-iskolának különben van egy *Lábass Jucija* is második kiadásban, *Gócz Rózsikának* hívják, másodéves növendék. Roppant temperamentumos szubrett lesz belőle, Gerőnénél tanul énekelni. Maga is bevallja, hogy nagyon utánozza Lábassst, mindig mondják a barátnői, hogy úgy hasonlít hozzá, mint egyik lábas a másikhoz. A stilszerűség kedvéért a kis Lábasshoz mindjárt egy *Rátkai Márton* is van az iskolában, *Germán Ervinnek* hívják. Pompásan utánozza a nagyszerű Rátkai groteszk mozgólatait és versenyre kél ebben a kis *Latabár*-ral, *Latabár Árpád* fiával, aki szintén Rátkaiutánzó.

Németh Nusi a színiiskola *Zsazsája* harmadéves növendék és a vizsgaelőadáson a *Leányvásár* Bessy-jében tünt fel. Olyan Fedákutánzó hirtelen van, hogy *Zsazsa* is felkereste egyszer egy házi előadáson és pompásan mulatott a kedves utánzóján. *László Imre*

az iskola *Rajnay Gáborja*, ha operettet is tanul, fő álma mégis a drámai színpad... komikus akar lenni.

Kosztolányi Dezső a *Terike* főpróbáján az egyik baloldali páholyban több Nemzeti Színház-beli tag között észrevette *Bayor Gizit*. Átfurakodott az előtte állókra és odasietett.

— Kezeit csókolom, kedves Gizike — mondotta a páholyban ülő feketehajú, feketeszemű bakfisnak és a keze után nyult, aki rémülten rántotta el kezét:

— Bocsánatot kérek író ur, én sajnos, nem vagyok *Bayor Gizi*, csak nagyon hasonlítok hozzá.

Kosztolányi meglepetten nézett rá és csak ebben a pillanatban vette észre, hogy tévedett. Bocsánatot akart épp kérni, amikor a kislány kedvesen bemutatkozott:

— *Iványi Márta* vagyok, az *Akadémia* növendéke... haragszik, hogy összetévesztett *Bayor Gizivel*?... de

én igazán nem tehetek róla, hogy úgy nézek ki és olyanok a mozgólataim, mint az övé...

A Boross Somlár-iskola növendékei között is sok utánczó akad. Ákos Paula például olyan hü *Rajna* Alice, hogy aki hátat fordítana és úgy hallgatná, megesküdne, hogy *Rajna* kedves, pergő csevegéseit hallgatja az *Andrássy-uti* színházban. Kedves és finom szőkeség *Szemere* Stéfi, aki-nek *Magaziner* Erzsi az eredetije. Biztosan operett-primadonna lesz belőle is, ha szorgalmasan tanul. *Sugár* Vály az iskolaszennációja. Egy kész *Gombaszögi* Frida. Természetesen kicsiben. Épp úgy jár, beszél és gesztikulál, mint a *Gomba*. A színház rajongói megfordulnak utána az utcán és mondják, hogy itt ment a kis *Gombaszögi*.

Gabányi Béla népszerű tanárát, *Boross* Gézá-t utánozza. Jó kómikus lesz belőle. A fejedelmi termetű *Juhász* Magda biztosan *Márkus* Emiliát tekintí ideáljának. *Vásárhelyi* Ferenc pedig híres *Törzs* Jenő.

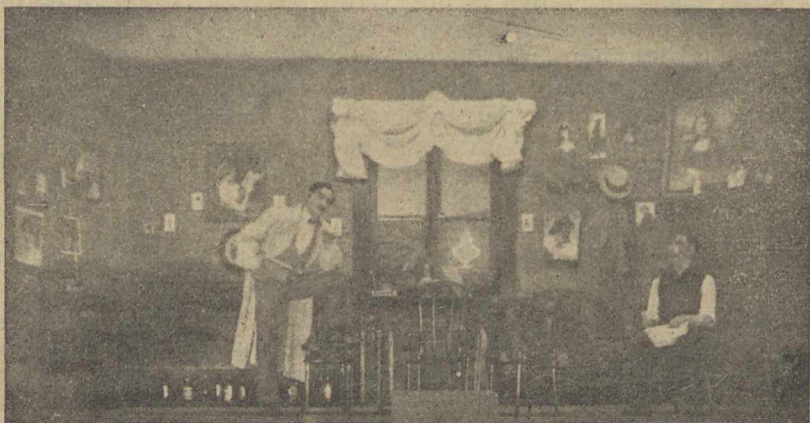
A Víg-színház színiiskolájában *Kurdy* Sándor úgy külsőleg, mint utánczati-

lag pompás *Csortos* Gyula, *Angyal* Viktor *Góth* Sándor egyéniségét próbálgatja. A lányok közül a huncut kis *Mende* Klári pisze orrával tökéletes *Kökény* Ilona, míg a szép *Sebők* Irén nemsokára veszedelmes konkurrens lesz *Palásthy* Irénnek.

Az itt felsoroltakon kívül még nagyon sok érdekes színészutánczó színi-növendék jár az iskolák padjaiba. Az összes műfajok képviselve vannak közöttük és jóformán majdnem minden nagyobb pesti művész dicsekedhetik arról, hogy utánczója van, csak épp kettő nem: *Huszár* Pufi és *Gyárfás*. Sorra kérdeztük a növendékeket, hogy miért nem akar például valamelyikőjük *Huszár* vagy *Gyárfás* lenni?

Zavartan néztek össze, végül az egyik bátortalanul megszólalt:

— Hát kérem, nem mondjuk éppen, hogy nem... de azt sem, hogy igen, mert hát, tetszik tudni, néhány jelentéktelen csekélységen kívül, az okozza a legnagyobb bajt, hogy manapság nagyon sokba kerülne, ha miközülünk valaki *Gyárfás* vagy *Pufi* akarna lenni. Rémes ez a drágaság.

Gellért és Mattány Antal
Pafika — Belvárosi Színház

Papp R. felv.

Színésznőből festőművész

Verő Márta otthagya a színpadot

A napokban a villamoson az ezer szintelen borus arc között két mosolygó, életvidám szemet pillantottam meg. Verő Márta, a Magyar Színház sok sikert aratott kedves művésznője állott néhány lépésnyire tőlem. Régen láttam, még a diktatura idején, amikor a Hálás utókor-ban lépett fel. A szokásos kérdegetések után az iránt érdeklődtem, hogy most hol játszik?

— Sehol — válaszolta egyszerűen. Festek és ha érdeklik a képeim, látogasson meg.

A héten aztán meglátogattam otthonában Verő Mártát. Mig az Aréna-utig értem, nem is gondolkoztam azon, hogy mit fogok kérdezni tőle. A szokásos interjú kisszerűnek látszott és tulságosan hétköznapi. Teljességgel a véletlenre bízom, hogy mi érdekeset fogok megtudni a közönség számára, amikor becsengettem lakására.

Nem bóbitás, fehérkötös, feketeruhás szobalány nyitott ajtót, hanem egy szeretetreméltó arcú, kedves bácsi, a művésznő édesatyja.

Egyik kezében pipa volt, a másik-
kal melegen, magyar szeretettel kezelt szorított, mintha már régi ismerősök lennénk.

Verő bácsi bevezetett a szalonba, bemutatott feleségének, néhány pillanat múlva jött Verő Márta is egy képpel a kezében és néhány barátságos szó után nyomban megmutatta képeit, mert hamarosan esteledik. Két szoba van tele Verő Márta képeivel. Pasztellek, ceruza, szén, tollrajzok,

csendélet, akvarell, olajportré, tájképek. Egyik meglepőbb, mint a másik, szőkehajú gyermekfej csodálatos vonalú szájjal, bizárr csendélet-modell, zöldragyogásuselymen parfümös üveg melegszerű rózsákkal, álmodozó női fej és szürketónusu porcellánok, nap-sütéses falusi tájkép, különös kigyózó utakkal, hervadásos őszi hangulat a fák rozsdaszínű törzsével valami kis osztrák városka végén, ragyogószínű cigánytelep egy vidéki magyar városból, mind-mind megkapó egyéni és biztos kiforrottságu talentumra vall.

Szinte fáradtnak, erőtlennek éreztem kérdésemet, hogy mégis hogyan bírta otthagyni a színészetet, mikor

Bérczy Ernő Papp R. felv.
Patika — Belvárosi Színház

Gellért, Simonyi Mária, Kertész
Patika (II. felvonás) — Belvárosi Színház

Papp R. felv.

ezek a képek maguk adták meg a választ. És mégis fontosak voltak magyarázó szavai, melyek az ő különösen lányos, bájos egyszerűségében, egy öntudatos ember lelkidokumentumaiként hangzottak el.

— Egy félévig tanultam a színészetet Wienben, ugyancsak a wieni akadémián végeztem a festészetet. A Magyar Színház szerződtetett és néhány sikerem is volt — kezdte szerényen. Minthogy a Magyarban nem volt alkalmam kiélni azokat a színészi erőket, melyeket éreztem magamban, vidékre mentem és néhány városban játszottam. Legutoljára Debrecenben voltam szerződtetve, de a diktatura előtt hazajöttem és így kerültem a kollektív társulathoz. A diktatura bukása után néhány szerződéssel kínáltak meg, de ma már mondanivalóim számára nem tartom elég erőseknek a színházakat, amelyekért érdemes

volna felcserélni azt a gyönyörűséget amit a festés és a vele járó önállóság nyújt.

— Őszintén megmondom — folytatta, mialatt szemei büszkén felcsillantak — ez sokkal uribb, az én gondolkodásomnak megfelelőbb foglalkozás. És ha van tehetségem, nem multam el nyomtalanul, alkottam, még pedig olyat, melynek sikere több és tisztább örömet okoz, mint bármely színházi siker.

Vannak, akiket az öltözők meg a kulisszák gyönyörűsége örökre magához kábit és én nem tartozom azok közé. Nem aprózom el azt a sok melegséget, amit a színház megkíván és amit én kizárólag a szerepeim számára tartogatnék.

IRÓGÉPET

szállít, vesz, becserél,
szakszerűen javít

ECKSTEIN GYULA, IV. Párisi-u. 1. l. em. Tel. 126-06.

Mindaddig nem lépek színpadra, míg ezeknek a sűrített érzés és gondolatkomplexumoknak megfelelő megnyilvánulási formát nem találok.

— Aztán meg itthon vagyok és olyan jó társaságot nem nagyon találunk, ha vidékre kellene menni, mint az apám, meg az anyám. Az apám Verő György, akinek vagy husz szín-

szindarabját adták elő, az anyám Margó Célia, a régi Népszínház volt énekesnője. Nyugodt vagyok, sokat dolgozom és boldogan remélek.

Megköszöntem Verő Mártának ezt a kedves órát. Olyan volt az egész, mint egy levendulaszagu álom a múlt századból.

Imre Sándor.

Az ellopott jegycsomó

Kavarodás a Nagyvilági Nő premier-jegyei körül

A Nagyvilági Nő bemutatójának napján külön szenzációval szolgáltak a napilapok. A rendőri rovatban a következő hirt olvashattuk:

(Ellopott jegyek.) Bárd Kossuth Lajos-utcai jegyirodájából a tegnapi nap folyamán ellopták a Nagyvilági Nő premierjére szóló páholy- és más jegyeket. A Vigszínház igazgatósága a jegyeket érvénytelennek nyilvánította és helyettük más jegyeket nyomtatott, direkt a Nagyvilági Nő premierjére.

Erre aztán még igazán nem volt példa. Ki hitte volna, hogy a mai zavaros időkben egy szindarab bemutatója akkora érdeklődést kelt, hogy még a tolvajszövetkezeteket is megmozgatja, amelynek tagjai azután foglalkozásukhoz hiven, beszerzik a jegyeket, hogy a premieren megjelenhessenek.

Felkerestük a Bárd-jegyirodát, ahol a népszerű *Margit* kisasszony, a színházjegyek szimpatikus árusítója fogadott és a következőket mondta el a rejtélyes lopásról:

— Már egy hónappal a bemutató előtt kezdtek jegyeket kérni. Még nem is volt műsorra tűzve a Nagyvilági Nő, már megrohantak jegyekért. Mindenki azt mondta, hogy ott akar lenni a Gomba első fellépésén. Én már akkor telefonáltam a Vigszínház igazgatóságának, hogy csináljanak valamit, mert engem már most szétszed a közön-

ség. Erre azt felelték, hogy vegyek előjegyzésbe minden jelentkezőt. Mivel azonban egy előadásra a jegyeknek csak egy bizonyos részét kapom meg, tehát a premierre azoknak juttattam

Haraszthy Hermin és Fenyvesi
A nagyvilági nő — Vigszínház

Lovász Teri, Mende Klári, Horváth Böske, Hicke Irma
 Az ezüst sirály — Városi Színház

Papp R. felv

jegyét, akik legelőször jelentkeztek. A jegyeket a premier előtt egy nappal kaptam meg, tehát pénteken délelőtt tíz órakor. A pénztár tulajdonképpen akkor nyílik, de már kilenc órakor hosszú sorban álltak a jegyért jelentkezők. Amikor a Vigszínház szolgájától a premierjegyeket átvettem, letettem az asztalra s hangosan azt mondtam, hogy a Nagyvilági Nő premierjére jegy már nincs. Akinek elő van jegyezve jegy, az jelentkezzen délben tizenkét órakor a jegyéért. Pont tizenkét órakor vettem észre megdöbbenve, hogy nincsenek meg a jegyek. Borzasztóan megijedtem és rögtön megtelefonáltam a történetek a Vigszínházba, Varga főpénztárosnak, aki intézkedett, hogy számomra azonnal nyomassanak új jegyeket, amelyeket nemsokára meg is kaptam. Az ellopott jegyek között volt egy páholy, 24 darab földszinti, 16 erkély és 30 darab emeleti jegy. Fogalmam sincs, hogy

ki vihette el a jegyeket, de annyit elárulok, hogy azóta dupla lakat alatt őrzöm ezeket a kincseket.

Ezután a Vigszínház igazgatóságát kerestük fel, hol Komor titkár ur elmondta, hogy különösen a szerző, Ruttkay György volt az, akit nagyon kellemetlenül érintett a jegylopás. Ruttkay ugyanis nagy kabalista és rossz előjelnek vette a lopási históriát. Bizony nekünk is sok bajunk volt az ellenőrzéssel — mondta — mert vigyáznunk kellett, nehogy az ellopott jegyek jogtalan tulajdonosai jussanak helyekhez. Egyetlen egyet sikerült csak lopott jeggyel megcsipni, ez egy fiatal ember volt, aki az ügyeletes rendőrtisztviselőnek elmondta, hogy a jegyet az utcán vette egy hordártól és a rendes pénztári áron felül még husz koronát fizetett. Az ifju nagyon méltatlankodott és azt mondta, hogy legalább a husz koronáját térítsük meg.

(b. t.)

Tóni meg a halál.

Nyárai Antalnak, az utolsó magyar bohémnek, Kaposvárott ellop-
ta a télikabátját, A lopás nyilvánvaló volt, de Tóni
restellte bevallani, hát
azt mondta, hogy a
szállodában forróvizzel
sürolták a padlót és a
gőz kivitte az ablakon
a kabátját. Lehet, hogy
így volt, lehet, hogy
nem, mi csak arra éb-
redtünk egy reggel ne-
hézsomorusággal, hogy
a mi drága Tónink ka-
posvári útján meghült
és súlyos betegen fek-
szik Erzsébet-köruti la-
kásán.

Szegény Tóni, nagyon
beteg lett, Lázálmok ki-
nozták; vízióiban szí-
goru direktorok jelentek
meg, akik komolyan
vették szerződösszegé-
seit és be akarták rajta
hajtani a szerződésben
kikötött koronákat. Éj-
jel, nappal két doktor
ült az ágya mellett, akik
éberséggel vigyáztak ál-
lapotára. Az egyik éj-
szaka aztán halkan meg-
koppant a két szárnyu
ajtó és belépett a Halál.
Az egyik kezében egy
iv papírt tartott, a má-
sikban töltőtollat és így
felszerelve odalépett az
ágyhoz.

Kedves Nyárai ur —
mondta — az égi szin-
ház direktora küldött
önhez, hogy szerződ-
tessük. Nagyszerű fize-
tést kap, menyébi va-
lutával, teljes ellátást,

évenként egy gyönyörű
cilindert, minden télre
egy télikabátot, amely-
nek a gallérját már előre
felhajtja a szabó, ami
aztán a modern techni-
ka vívmányai szerint
már le sem hajtható
többé.

Nyárai Tóni, a nagy
bohém, felemelte láztól
ragyogó szemét és rá-
nézett a felhőkön tuli
színház titkárára, aki
ilyen kecsegtető aján-
lattal kínálja őt meg.

— Pont én kellek ma-
guknak? — mondta
Tóni szomoruan — hi-

szén annyi rossz színész
van Pesten. Válasszon
ki egyet azok közül,
engem pedig hagyjon
békében — és amint
mondani szokás, mogor-
ván a falnak fordult.

— De nézze kérem
kedves Mester — szolt
a Halál — nekünk pont
naga kell, mert a Sza-
bin nők elrablását sze-
retnénk műsorra tűzni
és arra való Rettegi Fri-
dolint sehol a világon
nem találunk. Össze-
jártuk már Tolnát, Ba-
ranyát, Angliát, de Is-
ten uccse Nyárainak
a földgömbön nem ta-
láltuk mását.

— Így már lehet ve-
lem beszélni — mondta
Tóni — és hajlandónak
mutatkozott arra, hogy
elfogadja a menyébi
színház direktorának
szerződési ajánlatát.

Isten veledet mondott
mindenkinek, becsoma-
goltatott néhány öltözet
ruhát, keményinget, a
frakkját külön selyem-
papirba, egy pár paró-
kát vöröset, meg feke-
tét, fehér van neki is,
aztán megrázta a kezét
Pollatschek Elemérnek
a gége-gyógyásznak, és
megkérte őt, szép alá-
zatos szóval, hogy ne
haragudjék rá, amiért
az utóbbi napokban
annyi dolgot adott neki.
A New-York kávéházra
is gondolt, ahol még a
Harsányiék idejéből né-
hány koronányi diffe-

renciája van Nagynál, a főurnál, feltette cilinderét, felhajtotta gallérját és indult kifelé.

Szörnyü ijedtség támadt erre a házban. A lakók, akik forró rajongással szeretik a ház bohémját, összeszaladtak és szörnyü zokogásba törtek ki. Az ugrifüles riporterek elrohantak a város négy sarka felé és vitték a hírt, hogy Nyárai Tóni nincs többé. Nosza sercegni kezdtek a tollak, a papir mohón itta magába a tintát és a redakciókban elkészült a gyászhir, hogy így megugy, Nyáray Tóni este 7 órakor . . . stb. A Pesti Naplónál Londezbácsi, még a Révay testvéreket telefonon

össze is szidta, mert a lexikonban nem talált semmit erről a nagy magyar színészeiről . . .

Mi történt ezalatt az Erzsébet-köruton? Nyárai Tóni csendesen ballagott a Halállal. Már majdnem a Nemzeti Színházhoz értek, amikor a Halál, aki nincs hozzászokva a pesti aszfalthoz, elfáradt és konflisért kiabált. Tóni egy ideig hallgatta, aztán csendesen megszólalt.

— Mondja öcsém, maga engem palira akar fogni, hogy konflisba ültet? Én világ életemben mindig jártam, hát a maga kedvéért sem fogok beleülni a konflisba.

A Halál nagyon szégyelte magát szemlesütve bevallotta, hogy csak konflisra van pénze, két fogatura nem számított.

— Hát akkor én nem is megyek magával — mondta könnyedén Nyárai — mert ilyenformán nekem nem kell a Menyországba szerződés. Beöthyhez is elmehetek, ha csak konflis akarok járni — szölt és csendesen visszafelballagott.

A Halál szörnyü nagy szégyennel ment fel a felhők fölé a mennybe. A direktorhoz és feszeleptákban jelentette:

— Nyárai Tóni megint szerződést szögett . . .

Kardos István

Gazda Ila, Radó

Balla Médi, Vágó
Muskátlí Kabaré

Gaál Anny, Repkai
Papp R. felv.

1. Thurzó E., Győző L. 2. Gárdy K., László A., 3. Gárdy K., Fenyő P.
A nagyvilági nő — Vígshízház Papp R. felv.

Látogatás Lengyel Menyhértnél

Komédia munkatársától

Berlin 1920 február

Berlin mindig középpontja volt a magyar művészi törekvéseknek. Ez volt az első stáció nyugat felé, ide mentek ki valamikor tizennyolc óráttal gyorsvonattal — ez is lehetséges volt valamikor? — a magyar tevékenységek, akiket otthon még nem ismertek, akik innen akartak és sokan özültek el is indultak a világ meghódítására, Berlin jelentette a kis Magyarország számára az európai kultúrát, a világhíresség ugródeszkáját, ottan neki lehetett iramodni a nagy akadálynak és megkísérelni az útutást a tulsó partra: a siker országába. De jelentett Berlin mást is a magyar művészeknek. A már fölfedezettnek a világsikert, szerény koronahelyett nehéz márkákat; a még

kezdőknek tapasztalatot, tanulást, jól kamaztatható összekötetéseket; az alkotni akaróknak a megfelelő légkört, amely megadja az inspirációt, a hangulatot a munkához. Ide többen is jutottak el a magyar művészet harcosai közül, mint a messze, a nekünk idegenebb nyelvű Párisba. Magyar muzsikásokat itt ütöttek világhírűekké, Dohnányi, Telmányi, Földes itt szerezték meg igazán nevüket, Molnár Ferencnek, Lengyel Menyhértnek darabjaira az itteni előadások után lettek kíváncsiak a világ nagy szinigazgatói. Ezt jelentette Berlin békében a magyaroknak. És most? Most jelent egy kulturéletet élő világvárost, ahol nincs politika nincs harc. A régi emberek mellé most egyre újabbak jönnek és

Molnár Aranka Papp R. felv.
A nagyvilági nő — Vigszínház

erős akarattal, szívós kitartással csak egy ut elérésére törekednek: *dicshírt* szerezni a magyar kultúrának. Azoknak, akik otthon maradtak és a pesti közönségnek, amely szeretetteljes figyelemmel kíséri az itt élő magyarok kulturmunkáját, be akarunk számolni arról, kik vannak itt, mit csinálnak, hogyan dolgoznak.

Lengyel Menyhérten kezdjük, a kitűnő drámaíró. Neki második hazája

a német főváros, amelynek ugyyszó van mindent köszönhet. Emlékszen jó néhány évvel ezelőtt, amikor a *Táfun* bemutatta a Berliner Theater a darab lázba hozta egész Berlint, derék németek alig tudták kimondani a nevét és a legtöbben japán írónak képzelték. Azóta megtanulták a »*Menchior Lengyel*« nevet alaposan. Egy néhány szenzációs siker verte be különös hangzású szavakat a színház látogatók fejébe. És hogy el-ne felejték, arról Lengyel már megint gondoskodni fog.

Berlin egyik előkelő, csöndes utcájában lakik és dolgozik Lengyel Nagy szerencséje, hogy ebben az időben városban is magyar levegőben dolgozhat: a házigazdája magyar vendégszeretettel fogadta magához, most itt is divatos lakásinség idején:

Bárdi Ödön, Fenyő Emil
A nagyvilági nő — Vigszínház
Papp R. felv.

A legfinomabb hentesáru különlegességek.

BALOGNÉ

fűstölthús és csemegeáru lerakata
Teréz-körút 8.

Gáál Anny, Repkai, Császár

Muskátli Kabaré

Császár, Balla Médi, Radó

Papp R. felv.

— *Monti* direktor, akinek nevét itt mindenki ismerte az operettszínházával kapcsolatban. Monti, mint a legtöbb színházigazgató Berlinben, magyar ember. Az ő házában készül Lengyel legújabb darabja.

— *Mária* a címe — árulta el a szerző, akit itt fölkerestünk — és három felvonásos színmű. Polgári miliőben játszódik, tulajdonképpen női portrének nevezhetném. A női lélek tanulmányozása során tett tapasztalataimnak jó részét földolgoztam ebben a darabban. Hogy mikor kerül színre? Talán még a tavasszal, talán csak a jövő szezonban. Ezen dolgoztam a legtöbbet, de közben átírtam a *Táncosnő*-t operaszöveggé. A fiatal *Krausz Mihály* zenésítette meg kitűnően. Menjen el hozzá,

már ő is elkészült a munkájával, hallgassa meg okvetlenül.

— Hogy milyen darabjaim fognak menni még ezidén? Legelőször a *Sancho Pansa* című vígjátékom, amelyet Pesten a Nemzetiben adtak *Rózsahegyivel* a címszerepben. Itt Max *Pallenberg* fogja játszani a címszerepet. Melyik színházban, az még bizonytalan, de a *Pallenberg* a címszerepben, az biztos. A nyáron pedig fölujtják a *Taifunt*. A Deutsche Theaterben fogják ezuttal játszani, a címszerepben valószínűleg *Klevinggel*, aki a darab első bemutatója után több mint kétszázszor lépett föl, mint Tokaremo.

Beszélgetés közben észreveszünk az asztalon egy amerikai lapot. Benne hosszú kritika a *Táncosnő* című három-

GRADÓ kávéház

ARÉNA-UT 17.

Esténként TOLL KÁROLY
hirneves cigányprimás teljes
zenekarával hangversenyez.

Sportemberek
találkozó helye.

• Külön termék.

felvonásos színműről. Szerzője Eduard Locke, a meséje, a szereplők nevei ugyanazok, mint Lengyel darabjában. A newyorki *Harris-színházban* játszik október eleje óta *en suite*. Egy kis hadi-rekvirálás történt, de Lengyel már megtette amerikai ügyvédje útján a kellő lépéseket. Sőt már készül is Amerikába és amint megkapja az utlevelet, áthajózik az Oceánon. Azokért a dollárokért már érdemes; mert akinek tízezer dollárja van, az Magyarországon már milliomos. És milliomosnak lenni — ettől a gondolattól még a drámaírók sem irtóznak!

Dr. Holländer Sándor.

L'Art művészi társaság március 14-én tartja első matinéját a Dunaparti Színházban. A matinén színre kerül a Buttula fivérek egyfelvonásos operettje, amelynek főszerepeit Fejes Teri, Váradi Pál és Gerle György a Színészegyesület színiiskolájának tehetséges növendékei játszik.

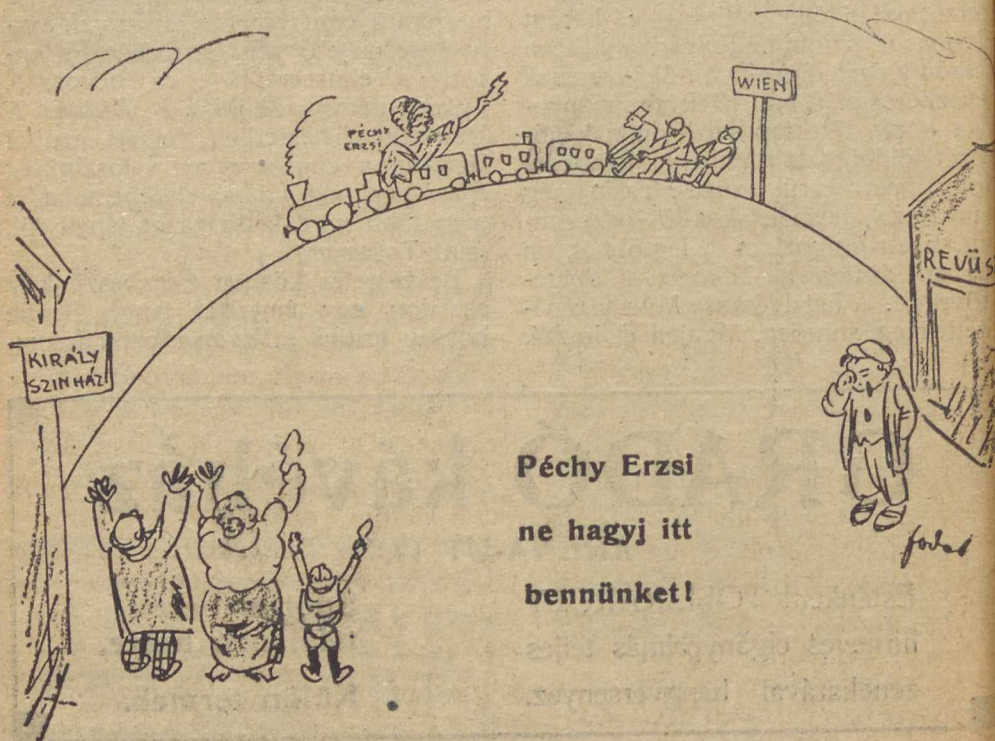
Magas Béla

Az utóbbi napokban annyi könny és szomorúság gyülemllett fel körülöttünk, hogy szinte már rezignáltan fogadjuk a sors csapásait. Mégis megdöbbenve és lesújtva állunk a végzet kifürkészhetetlensége előtt, amidőn olyanokat ragad el tőlünk, akik a szívünkhöz közelállók voltak,

Magas Béla, a Madách-Színház kiváló tagja ment el most közülünk örökre. Amikor e néhány bánatos sort papírra vetjük, előttünk áll rokon-szenves és kiváló egyéniségének képe, amely a vérbeli művész minden tulajdonságával vésődik emlékezetünkbe.

A színház igazgatósága és társulata a gyászesetet a következőkben közli:

„A megdöbbenés mély fájdalomával szívünkben tudatjuk, hogy színházunk oszlopa, drága barátunk, hű kollegánk: Magas Béla 1920 február 20-án, életének 40-ik évében meghalt.“

Potyajegyet kértén

IRTA: KARDOS ISTVÁN - RAJZOLTA: *forster*

A minap az egyik budapesti színházigazgató panaszkolt el nekem, hogy nincs a világ valamennyi rókJájának együtt annyi csalafintasága, mint amennyi ravaszsággal környékezik meg őket a szabadjegykérők. A potyajegyre pályázók egész légiója keresi fel őket naponta és hihetetlenül fantasztikus indokolásokkal igyekeznek jegyet kicsikarni, amely néha többbe kerül a fizetett jegyeknél, de hát istenem, mégis csak *potya*, ami szörnyen imponál a környezetének, de még a jegyszedőknek is.

A direktor elsírta bánatát, én meg beállítottam Thurzó bácsihoz, a Duna-parti Színház fodrászához, aki egyszer első díjat nyert egy fodrászversenyen és kimaszkiroztattam magam paraszti-embernek. A Nemzeti adott kölcsön egy ünneplő ruhát meg egy pár rámás csizmát és így nagyszerűen átalakulva, elmentem potyajegyet kérni.

Először Szerémy Zoltánt, a Vig-színház kitűnő tagját kerestem fel. A művész ur nagyszerű szivességgel fogadott, különösen amikor megtudta, hogy az ő szülőföldjéről, Nógrád-megyéből jöttem. Mindenfelől kérdezősködött. Termett-e buza az idén, hát a bor jó áron kelt-e el? A tavaszi vetés ütközik-e már?

— A'bizony — mondta — csak a falun jó, nem itt Pesten. Sok a füst, könnyen öszül az ember.

Hogy így összebarátkoztunk, ki-rukkoltam a kéréssel.

— Ide küldtek a nagyságos urhoz. Azt mondták otthon a faluban, hogy ha színházba akarok menni, csak a nagyságos urhoz menjek, majd ad bilétát.

De nem akart adni. Huzódózott jobbra-balra, hogy így meg úgy, nem

Szerémy Vargához küld

érdemes most színházba járni, korán kezdik, későn van vége, meg nem is olyan már a színház, mint régen. De ha mégis menni akarok, hát csak keressem fel Varga pénztáros urat, majd ő ad jegyet. Fel is kerestem, de nem adott. — Nincs már egész hétre — mondta.

Innen Tanayhoz bandukoltam.

— Egy vadászaton hajtója voltam a színész urnak — mondtam — ak-

PAPP REZSŐ

fényképészeti műterme

BUDAPEST, IZABELLA-TÉL 5.

(Magyar színház mellett)

kor, vagy tiz esztendeje, azzal biztatott, hogy ha Pesten komédiát akarok látni, csak keressem fel. Most hát eljöttem.

Tanay úgy tett, mintha nem értené. Mindenről beszélt, csak épen a jegyről nem. Még szivart is adott, a fiát is bemutatta, de a jegyről nem akart szólni. De hogy azután nagyon rávittem a beszédet, már nem térhetett ki és sajnálkozva kijelentette, hogy most nem adhat jegyet, mert magának sincs, hanem a mult havi dohányjegyet, amit nem váltott be, szívesen ideadja.

Fedák Sárihoz is elmentem a Személynök-utca 16-ba, de nem engedtek be. „Nem fogad a művésznő”. „De engem talán fogad, ha megmondja neki, hogy én vagyok a Bárány János Somogydarányból” makkaskodtam. Bement, de hamarosan kijött a válaszszal, hogy a művésznő Bárány urat nem ismeri, tehát most nem fogadhatja.

Fedák nem fogad

Nagy mérgesen elmentem Rózsahegyi mesterhez. Képeket akasztott a falra és szörnyen megörült, amikor bementem. Elmondtam neki, hogy egyszer, amikor Debreczenben vendégszerepelt, adtam neki egy nyaláb

szüzdohányt, most hát eljöttem hozzá, hogy adjon egy jegyet a teátrumba, hadd lássam a pesti színházat is. A mester mindjárt barátságtalanabb lett és így mentegetődzött:

— Tudja bátyámuram, nincs énnekem egy heverő jegyem se itthon, mind elvitték a románok. Aztán meg tudja kend, mostan helyem sincs nekem, mert a Nemzeti Színházat ott-

A potyajegyeket elvitték a románok

hagytam, mivel kevés volt a komenció. Új színházba álltam be, nagyobb bérért, de ott még nem igen vagyok ismerős, hát nem kaphatok jegyet.

Elbucsuztam Rózsahegyitől és Király Ernőhöz mentem, aki nem volt otthon. A felesége fogadott.

— Nagysága kérem, Király nagyságos ur küldött, hogy tessék nekem kérelmezni egy jegyet a Tisza Kálmán-utcai színházba, mivelis én megszűröl jöttem, Király ur régi ismerősöm.

Solti Hermin megharagudott és úgy rámpattogott, hogy ijedten szaladtam

HULL A HAJA?

Tegyen kísérletet a „**SELLŐ**” biztos hatású hajnövesztő krémmel. Kapható a **VÖRÖSMARTY** gyógyszerertárban (Vörösmarthy-utca és Szondy-utca sarkán)

le a második emeletről, de még a földszintre is lehallatszott:

— Nézze meg az ember, már a világ összes parasztjait ideküldi a nyakamra...

Péchy Erzsinek azt mondtam, hogy a Balatonnál az én fiam hordta neki reggelenként a tejet és elsején én jártam be hozzá a tej áráért.

— Mindjárt megismertem, amikor bejött — mondta kedvesen és amikor előterjesztettem kérésemet, azt mondta, hogy most nem adhat jegyet, mert spanyol betegség van és azt könnyen elkaphatom. Azt pedig nem venné a lelkére.

Mály Gerőhöz is elmentem. Nagyön összebarátkoztunk és mielőtt elmondhattam volna jövetelem célját, Mály megelőzött:

— Kár, földi, hogy most jött, mert minálunk az Apolló színházban csak minden második sorban szabad ülni a spanyol nyavalya miatt. De ha legközelebb megint feljön Pestre és hoz egy kis muskotály dohányt, majd csak csinálunk valamit, hogy bejusszon olcsón a színházba.

Már félő volt, hogy estére színház nélkül maradok, amikor kocsit fogadtam és kimentem a ligetbe Feld Matyihoz. Matyi borzasztó szívesen fogadott és még el se mondtam, hogy mi járatban vagyok, amikor már végtelen nyájassággal a következőket mondta:

— Ugyis tudom, miért jött hozzám, jegyet akar persze. Mi? Ugy-e? — és végigmustrálta a tenyeremet, hogy egy nagyobbyszerű tapsolásra alkalmas-e. Paraszti ravaszsággal kissera akartam utasítani Matyi potyar

jegyét, de nem sikerült. Ragaszkodott hozzá és kérlelni kezdett.

— Jöjjön csak el tisztelt bátyám — kérlelt — olyat, tudom, ugyse látott még világeletében, mint az én színházamban. Aztán hozza fel egyszer a faluját, ha jól akarnak mulatni

Matyi mustrálja a tenyeremet

Pesten — biztatott és már kezembe is adott egy írást, amivel a pénztárhoz mentem.

A főpénztáros ur a legnagyobb csodálkozásomra egyszerre két jegyet adott nagyon barátságosan.

— Egyet kérek csak — mondtam szerényen.

— A másikkal meg holnap jöjjön — mondta és két markos jegyszédő már tuszkolt is befelé a színházba, nehogy meggondoljam a dolgot.

Színházi

vacsorákra kiválóan alkalmasak Fleischmann, Polacsek elismert különleges

felvágott és kolbászaru gyártmányai. (Gyár: Budapest, VII., Holló-utca 11.)

*** Telefon: József 128—60 és 123—67 ***

Tisza kávéház

VII. ker., Rákóczi-ut 74. sz.

Esténként BALOGH KÁROLY hírneves cigány—primás teljes zenekarával hangversenyez

Klasszikus álmok

Forgács Rózi asszonynak

A szemem és a szívem nyitva volt,
mig szinpadon a lámpák sora lángol,
S ezüstös álom hull rám, mintha hold
hajítná fényét rám egy szebb világból,
Hellas rózsáin rezgett át a távol,
Parnasszus csucsán vig Eros dalolt.

Mig hangod árad, mint folyó arany,
az álmokat felszűröcsölöm szememmel,
az álmoknak varázs sugára van
s elfáradt lelkem boldogan nevet fel.
Nektáron élő antik istennel
együtt vigad mohón, határtalan.

Mig lágyan ivbe mozdul két karod,
feltűnnek görög lányok amphorásan,
piaccá büvölöd a szinpadot
S letűnt időkbe látok halk-csodásan.
Egymozdulatban, oh, mennyivarázs van,
Egy mozdulattal lelkem ringatod!

Most ugyis sorsunk olyan mostoha
és bánat-zápor zug e rossz világban,
ugy korbácsol a végzet ostora
S mint fuvolaszó, úgy üdit az álom.
Marokkal szórom érte a virágom,
Sophokles, Shakespeare, Ibsen asszonyal

Bródy László

Hitelbe születni...

Egyik operettszínházunk ismert színésze nemrégén megnősült. A menyasszonyék házában nagy lakodalmi ebéd volt, megjelentek a színházi világ hírességei, rokonok, előkelő ismerősök, satöbbi.

A lakoma közepén tartottak már, a legjobb hangulatban, amikor a szobalány sietve bejön és odasugja a boldog férj fülébe:

— Egy nő keresi a művész urat, tessék kijönni.

A művész ur gondolkodik: mit akarhatnak most tőle?

— Menjen ki lelkem és kérdezze meg, mit akar az illető.

A művész ur közben izeg-mozog, senki se szereti, ha az esküvőjén egy nő keresi.

A szobalány visszajön és jelenti:

— Csak a művész urral akar beszélni, tessék okvetlen kijönni.

A művész izgatottan kisiet és megpillant egy öreg nénikét. Felleleg-

zett... Tehát nem azok közül egy, akikre gondolt...

— Mi járaltban van jó asszony? — kérdezi tőle.

— Kegyed a híres művész?

— Igen, én vagyok. És maga kicsoda?

— Hát tetszik tudni, én voltam a kedves mamájánál, amikor a művész ur született. Régóta keresem már a művész urat, de most, hála Istennek, megtaláltam.

— Jó, jó, de miért keres most engem?

— Hát kérem, ne tessék haragudni, a kedves mama akkor adós maradt nekem. Ha volna szíves most művész ur kifizetni...

A művész ur elmosolyodik, kivesz a zsebéből egy csomó pénzt és odaadja az öreg asszonynak:

— Itt van nénike, köszönöm a szíves türelmét. Hogy mindig hitelbe éltem, azt tudtam. De hogy hitelbe is születtem, erről nem volt tudomásom. Isten áldja meg. (ö. a.)

Wotan az Andrásy-uton

Mikor az istenek szomszajznak

Megálltam az Operaház tövében. Pocsék, emberüző idő volt. Szanaszét a járdán a sápadt villanyfény mindenütt az olvadó hó levébe, szomoru pocsolyába ütközött. S valami veszett otromba szél száguldozott alá meg fel az utcán, mintha egy láthatatlan, huhogó bagoly sereg szárnyalt volna bolond összevisszaságban körülöttem. Fázósan mélyesztettem kezeimet a zsebeimbe, melyeknek szörnyű üressége akár a világűrt is megszegyeníthette volna. Éreztem, hogy valami boldondot kell tennem, valami eszeveszett tréfába kell belefojtanom a kietlen viharos éjszakának reámnehezedő hangulatát.

Bementem az Operába, a Hajós-utcai színpadi bejárón. Csepke bácsitól hallok, hogy az előadás éppen félórával ezelőtt ért véget. Hirtelen valami az eszembe ötlök. Felsietek az első emeletre, a kelléktárba s beállítok Schmidt bácsihoz, régi jó ismerősömhöz.

„No hogy megy a dolga, Smicike”? — kérdem az öregét.

„Mehetne ezerszer jobban is,” — szól az öreg ur dűnnyögve.

„Hát maga csak soh'se panaszkodik — mondom hamiskásan — hiszen, ha akarja, pár perc múlva királyt, herceget avagy büszke örgrófot csinálhat magából” — s rámutatok a festői jelmezekre, melyek parádés cifrasággal lógnak szanaszét a fogasokon.

Schmidt bácsi keserű nevetésre torzítja el a száját.

„Hát csak vegye fel maga ezeket

a maskarákat, ha hiányzanak hozzájuk a megfelelő aranycsikók.”

Tréfásan vágok a szavába: „Biz én felveszem bármelyiket még az aranycsikók nélkül is. Tudja mit, kedves Schmidt bácsi? Itt van ez a félelmetes kosztúm. Ha jól tudom, Rózsa mester szokta viselni, mikor Wotánnak, a germán főistennek a szerepét alakítja a „Walkür”-ben. Hadd vegyem fel.

Schmidt bácsi egykedvűen bólint: „Hát csak vegye, ha egyébhez nincs gusztusa.”

Egy-kettőre felhajtom a pantalonnak a szárát, magamra veszem a sötétkék palástot s fejemre illeszlem a szárnyas ezüstsisakot. Schmidt bácsi szakértő szemekkel mustrál végig.

„No még itt van a szent lándzsa, meg a pajzs, hogy a komédia teljes legyen” — mondja mosolyogva.

Mikor így készen lettem, odaállok a kellékes ur elébe:

„Hát hogy tetszem magának Smicike?”

Az öreg ur fejcsóválva bólongat: „Siegmond előtt ugyan lehet elég respektusa, de hát egy más épeszű ember aligha ki nem nevetné ebben a klepetusban.”

„No majd meglátjuk mindjárt” — mondom hirtelen — majd benézek egy kicsit Csepke bácsihoz, mit szól a figurámhoz.”

„De visszagyöjjön mindjárt!” — kiáltja utánam Schmidt bácsi. Pár pillanat múlva már a Csepke bácsi fülkéje előtt állok. Megvárom, amíg

Zongorák, cimbalmok művészi hangolása és javítása.
Öreg hangszerek becserélése

SÁROSSI M.

zongorahangolási - vállalata
Budapest, V, Korall-u. 10, f. 1

CSILLAG ERZSI FÉNYKÉPEZŐ MŰTERME
BUDAPEST, IV., DEÁK FERENCZ-UTCA 17. SZ.
Telefon 123-13.

valami elfoglaltsága akad ott az asztalkája mellett s aztán — egy-kettő — hirtelen észrevétlen az utcára surranok.

Még mindig tart a komisz idő. A szél süvöltözve surran el mellettem. Az utcán egy teremtetett lelket sem látok. Ellenállhatatlan kíváncsiság lep meg, vajjon mit szólnának az emberek, ha ebben az isteni kosztümben közéjük mennék? Próbáljunk hát szerencsét. Előbb a sötét Lázár-utca felé veszem a léptemet. Egy jódarabig senkivel sem találkozom. A kapuk fölé illesztett villanylámpák dárdámat és sisakomat fantaszfikus árnyképekben vetik a tulsó házfalakra. Hirtelen lépteket hallok. Egy öreg ember meg egy idősebb hölgy jönnek velem szembe. Bizonytalán férj és feleség. Pár lépésre tőlem megállanak s szótlanul nézegetnek végig a tekintetünkkel. „Csak bátran tovább” — szólok hozzájuk méltóságteljesen — „a jó embereket nem bántom.” Mire a házaspár némán, a falhoz lapulva tovasiet. — Már jó messze vannak. mikor egy magános fiatalember körvonalai bontakoznak ki az éjszaka sötétjéből. A fickó — valami mesterlegényféle lehet — szemtelenül a képembe nevet. „Ejha, furcsa egy farsangi figura!” Fenyegetve emelem fel a dárdámat: „El hallgass beste lélek, különben beléd fojtom a párádat” — harsogom bizonytalán félelmetesen, mert az ifjonc hirtelen eliramodik.

Odaérek egy kis korcsma elé. Belülről vidám nótázás hallatszik. Hirtelen nyílik az ajtó s kifelé botorkál egy dülöngő alak, nyomában másik kettő. Az egyik megpillant és reám mutat: „Nézzétek csak, itt van a gólem!” Mire a másik kettő harsány

nevetésben tör ki. „Pusztuljatok az utamból boriszákok,” — kiáltok rájuk s megcsóválom a dárdámat. „Ejha” — hangzik ijedten s a három becsipett ember alig várt fürgeséggel visszainak az ivóba.

Sikereimen felbátorodva most már nagyobb vállalkozáson kezdem törni a fejemet. „Nézzünk talán egy kissé szét az Andrássy-uton,” Utamban elémvetődik egy torzonborz emberke, akit jól ismerek a kávéházakból. Gombokat, gyufát, zsuzsukat meg egyéb apróságot szokott árulni. Utját állom. Ijedten emeli meg a kalapját. Rámutatok a kezében levő dobozra. „Minden az enyém!” Az emberke el akar inálni. Megkapom a karjánál fogva. „Irgalom, ne bántson” — mondja szepegve. „Ide mindent!” parancsolom. „Feleségem, meg gyermekeim vannak otthon” — motyogja siránkozva. „Hát most az egyszer elmehetsz, de többé ne kerülj a szemem elé gazember, Avagy nem te voltál, aki a multkor is drága pénzen rámsóztad azt a pár rossz mancseltagombot?” szólok hozzá és leemelem a sisakomat.

Az öreg boldogan nevet föl: „Ahán egy kuncsaftnak tetszik lenni? Hála Istennek. Azt hittem, hogy valami Antikrisztus.”

Magános hölgyike akar mellettem tovamenni. Fenyegetően reáivallok: „Hogy mersz ilyenkor az utcán kóborolni?” A nő azonban egy cseppet sem ijed meg: „Hát te meg micsoda egy maskara vagy?”

FISCHER JÁNOS

női divatszalonja Budapest, IV. ker., Koronaherceg-utca 4. II.

TELEFON
29-28

VII., ISTVÁN-UT 28. Murányi-u. sarok

Illatszerek
Droguacikkek

Hölgyfodrász és
manikürszalon

Tulajdonos Szabó Zoltán gyógyszerész

Brilljánst, aranyat, ezüstöt a legmagasabb árban vesz

HARKÁNYI, RÓZSA-UTCA 36. SZÁM.

Próbálok megőrizni a méltóságo-
mat: „Jaj neked némben, ki utamat
keresztelni merészeled.”

„Apukám, soh'se kiabálj úgy” —
csicsergi a nőcske — „mert még meg-
találsz magadtól ijedni.”

Büszkén lépek el a nő mellől, akit
nem kápráztatott el sehogyse a koszt-
tűmöm méltósága.

Kiérek az Andrassy-utra. Egy kon-
fliskocsis baktat el a közelemben.
Intek a kocsisnak, hogy álljon meg.
A kocsis reámpillant, de még ugyan-
ebben a minutumban reácsap a ge-
béjére s eszeveszetten tovahajt.

Kis társaság jön velem szemközt.
Nők, férfiak vegvest. Az egyik férfi
már messziről kiáltozni kezd: „Hallo,
hallo, ki vagy? Ember vagy látom-
más?” S a többiek vidám kacagás-
sal ismétlik meg a kérdést.

Megállok s harsogva szavalom:
„Jaj nektek, ki utamban zavarni me-
részeltek!” Az egyik nő erre visongva
kiáltja el magát: „Hagyjátok, hisz'
ez egy szegény örült!” S egyszerre
izibe valamennyien a tulsó oldalra
szöknek át s onnan kiabálnak át
hozzám mindenféle csufondáros jó
tanácsokat.

Most merész irammal egyenesen a
Drexler pincéjébe állítottam be. Nosza
lőn a vendégek között szörnyű ösz-
szeröffenés. Kacaj mindenfelől, majd
a megjegyzések egész özöne sza-
kadtt felém. Egy ur egyenesen hoz-
zám lépett s autogrammot kért. Nem
adtam. A pincérre bizalmasan ráka-
csintottam s egy üveg „Leánykát”
rendeltem. Közben észreveszem az
egyik szomszédos asztalnál Buriánt,

a nagyszerű tenoristát. Egész sor
butélia előtte. Odalépek hozzá s bi-
zalmasan megveregetem a vállát:
„Bravó, Siegmund fiam, látom itt is
igazi hős vagy, a palackok csatate-
rén, nemcsak Hundinggal szemben!”
A mester aranyos bonhomiával vá-
laszol: „Köszönök elismerést. Ígyál!”
Iszom egy pár pohárral s megosz-
tom az odahozott „Leányká”-t Bu-
riánnal. Közben lassan egész kör
támad körülöttünk. Egy idősebb, jól
táplált uriember hozzám lép s meg-
kérdi nem vagyok-e hajlandó eladni
a jelmezemet. Hallom ahogy egy
másik ur odasugja neki „Tíz per-
centre átveszem”. Szóval máris lán-
colni kezdtek az el sem adott jel-
mezemmel. Ridegen elutasítom a
vevőt. Ehelyett felszólítom Buriánt,
hogy énekeljen valamit nekem, az
isteni atya tiszteletére. Buriának pa-
tyolat kedve van s reágyújt a „Ta-
vaszi dal”-ra. Sajnos nem hallgat-
hattam végig, mert közben beállított
Schmidt bácsi a kellékes, képéből
kikelve. vele három markos kulissza-
munkás. Megragadiak. „Na végre
meg vagy jó madár”, üvöltötte
Schmidt bácsi, azzal se szó, se be-
széd gyors iramban visszaim-
portáltatott a kelléktárba. Pár perc
s én ismét az Andrassy-uton ácsor-
ogtam, de már szépséges jelmezem-
től megfosztva s tűnődve gondolkoz-
tam el rajta, hogy manapság már
Wotannak lenni se valami fényes
és dicső dolog, mikor akármelyik
markos szinpadi munkásnak is joga
engem megrabolni isteni külsőm szent
ruházatától s jelvényeitől.

Megint a spanyol

*A mozikban kellemetlen
tünet
a spanyol miatt
az órás szünet.
Ha gondolkodunk jobb
megoldás akad,
huzzunk a két előadás
közé egy
»spanyol« falat.*

Feltűnő

*Joggal törheti ezen
sok ember a fejét,
mi az, hogy a héten
Egy primadonna se
cserélte a helyét.*

Persze, a protekció

*Ilyen kérdésre én
könnyen találok okot,
bár e kérdés ravasz,
hogy van az,
hogy Bárdos ily hamar
szerzett „patikajogot“.*

Gomba

*Nagy taps reszketteté meg
a termet,
mikor Gombaszögi
a színpadon termett.
Nekem az jut az eszembe
nyomba',
hogy teremhet egy színpadon
Gomba?*

Három órai kacagás az Intim kabaréban

Pazar jókedv ütött tanyát a Teréz-köruti kedves Intim-kabaréban; az elszomorodott szívű pestiek, ha kissé ki akarják mulatni magukat, megnézik az új műsort, amelyben annyi a humoros szám, amennyi három más műsorban sincs. A pénztáros mosolyogva nyújtja

Gosztonyi az új dramaturg

át a jegyet, a portás este a boldogságtól ragyogó arccal tárja szét a beözönlők előtt a színház kapuit, a ruhatárosnő vidáman ajánlja, hogy kikészíti a ruhát az előadás után, mert úgy is sokáig fog tartani, míg a nagy nevetéstől fel lehet huzni a télikabátokat és a felöltőket. Végül, ha a néző elfoglalja pirosbársonyos zsöllyéjét, Józsi bácsi, az öreg jegyszedő, aki egyike a legnagyobb pesti kabaré-szakértőknek, mert 15 éve »dolgozik« kabarénál — szakszerűen elmagyarázza a műsor átnyújtása közben, hogy »sok nagy-szerű kabaré-műsort látott már életé-

VÉRŐS AZ ORRA? Használjon Elli-féle orrkrémet. Elmúlik az orrvörössége és szép orra lesz.

MAYER-ELLA kozmetikai intézete
Budapest, VI. ker., Andrássy-út 84. szám. II. emelet

MELEGÉ MANIKÜRSZALONJA JÓZSEF-KÖRUT 13.

de ilyet még nem.« Ezt a szinte mondásossá vált mondást, amely bácsi állandó szavajárása, min- egyes műsornál alkalmazza és jog- is, mert egyik műsor jobb a má- nál az Intimben.

A csodagyerek

A nézőtér zsufolva van, a földszin- és a körbefutó erkélyes páholyok- mindenütt vidám és mosolygó berfejek, jókedvű csevegés és beszél- és morajlik végig a telt házban, melyben nem grasszála »spanyol« — t minden engedélyezett sor telve. Az Intim-kabaréigazgatósága fedez- te fel, hogy a járvány legjobb ellen- ere a kacagás és ezért jócskán agol belőle esténként közönségének

Szeless a primadonna

A nézőtér elsötétül, a kis szinpad valdája felgyul és a függöny előtt megjelenik Kovács Andor, a nép- erű konferanszié. Nagy tapssal üd- özik, a közönség régi jó ismerőse.

Ötletes és szellemes konferansza után kezdetét veszi a pompás előadás. Csupa vidám és humoros szám dominálja a műsort, a közönség ki nem fogy a kacagásból. Szekula Jenő: *Túlalomfáját* nevetik először végig; azután Uray Dezső: *Csodagyerek* tréfáját, amelyben Mészáros Alajos gyermekruhában való- ságos nevető orkánt idéz elő minden egyes szavával. A nevetés azután a tetőpontra hág, amikor a *Ninette*, Balassa—Komjáti operettje kerül sorra. A vidám helyzetekben és derüs félre- értésekben gazdag zenés kis tréfa után felzendül a hálás taps, amely első sor-

Stella Maris

ban a színház népszerű primadonná- jának, a bájos Szeless Elzának szól és a többieknek, Kürthinek, Virágnak, Cseh, Doktor és Kovácsnak. Boross Elemér Stella Maris-a, amelyet Forgács Rózsi és Abonyi Tivadar játszanak nagy hatással. A magánszámok mindegyike kitűnő, különösen Cseresznyés Erzsí arat nagy sikert.

... Nagyon jól mulattunk az Intim- ben.

ORLIK SÁNDOR

írógép és irodabutorvállalata

Új helyiség: V. Dorottya-utca 10.

Telefon József 103—06.

Szörmeárukat és vadbőröket veszek és becserelek, szűcsmunkákat olcsón készítek

LEBLOVITZ szűcsmester, Üllői-ut 95. Tel. J. 6-24

Szinpadi írók első darabjukról

Heltai, Molnár, Szép Ernő

Heltai Jenőt, szinpadi szerzőink kiválóságát, a szokásos délutáni kibicelése közben, az Otthonban sikerült elfognom. Előbb megvárom, míg az alsós-játszma befejezést nyer s azután óvatosan puhatolódzni kezdek Heltainál első ifjuságának szinpadi szárnypróbálgatásai irányában. Heltai szemérmesen elfordítja a fejét, mintha valami szörnyű pikanteriáról lenne szó, aztán csendesen karonfog: „Kérem, ez igen kényes dolog. Talán kereshetnénk előbb egy csöndes, magányos helyet.” Körül sétálunk az Otthon termeiben, de sehol se akadunk megfelelő helyre. Végre is kimegyünk a hallba, ott leereszkedünk két magános pamlagra. Heltai előbb még egyszer óvatosan körül néz, vajjon valóban egészen egyedül vagyunk-e s aztán halk hangon, az ő sajátosságosan egyéni char-

meur-mosolyával az ajka körül szelni kezd:

„Harmadik vagy negyedik gyzista voltam, mikor az akkori szellemnek megfelelően egy kétfeliratos népszinművet írtam, dalszövegekről és dalszövegekről — sajnos — sehogyse tudok emlékezni. Csak annyit tudok róla, hogy valami regényes történetet dolgoztam fel benne, repelt a darabban többek között egy zsidó korcsmáros, valamint egy szépséges leánya, továbbá egy metes nevű haramiavezér. Mindennek megfelelően még egy sereg génylegény, meg egy csomó pártizán élén a marcona komisszáriussal az első felvonás színhelye egy nemesi kocsmanak ivója, míg a második felvonás egy másik kocsmában játszódott le. Képzhető

Szomaházy mester alsózik

...n, hogy mily romantikus s lélek-
elállítóan izgalmas lehetett e darab-
a menete. A szinpadi remeket
önben egyedül a magam mulat-
ára irtam, nem nyújtottam be sehol-
előadás végett. Hiába, igen sze-
gy ember voltam még akkor. A kö-
kező szinpadi művet már első-
és jogászkoromban irtam. Három-
onásos bohózat volt s Komor
ulával együtt irtam meg. Az alap-
vet — az igazság kedvéért — a
komoré volt, míg a kidolgozás az
fáradtságom gyümölcse. A darab
ne a „Három nyolcas” volt, A
három nyolcas” alatt értendő az ak-
kor idők divatos jelszava, a nyolc
ór munka, nyolc órai szórakozás
nyolc órai alvás. Az egyik felvo-
különben az ujbpesti Szunyog-
getet vallotta színterének s egy
szírájk adta meg hozzá a keretet.
Harmadik színre nem került dara-
mat Beöthy Lászlóval egyetemben
m meg. Ez egy paródia volt „Olasz
áta” címmel. Duse, a fenomenális
sz tragika akkoriban Pestre is el-
ogatott s a nyomában fakadó Duse-
kifigurázására irtuk meg ezt a da-
bot. Evva Lajos, a Népszínház akkori
ektora el is olvasta, sőt — tuda-
som szerint szerfölött jól is mula-
rajta, mindazonáltal a színreho-
al még is elmaradt. Egyébként a
ab megírásakor nekem jutott elő-
r eszembe — tudomásom szerint
az a trükk, hogy a szinpadon egy
lett grammofont megszólaltassak.
sőbb — úgy tudom — az „Osztri-
s Mici”-ben szerepelt először egy
en tréfa.”
Heltai feláll és bucsura nyújtja a
zét: „A beszámolómnak ezen a
nton véget kell érnie, miután a kö-
kező szinpadi kísérleteim már a

nagy nyilvánosság előtt zajlottak [le
s így a további szót a kritikusaim-
nak kell átadnom.”

Molnár Ferencet, az illusztris író
délutáni sétája alkalmával lepem meg
a Lipót-köruton. Kérdésemre a kö-
vetkező választ adja: „Ifjúkoromban
nem igen voltak írói ambícióim. Prak-

Ujhelyi Nándor

tikus pályára készültem, ügyvéd vagy
orvos akartam lenni. Szárnypróbál-
gatásokról hát aligha beszélhetek,
miután ehhez hiányzottak a szár-
nyaim. Fiatal újságíró koromban, le-
hettem 19—20 éves, jutott először
eszembe, hogy a szinpadi irodalmat
is kultiváljam. Ekkor irtam meg az
első színművet „Tüzek” címen.
Egyfelvonásos dráma volt. A „Fehér
Kereszt” jótékonsági egyesület naptárá-
ban jelent meg nyomtatásban. Kevés-
sel utóbb a Rákosi Szidi színiiskolá-
jának a növendékei hozták egy izben
színre. A legközelebbi darabom a
„Doktor ur” pedig már rendes elő-

Hajszálakat végleg eltávolít BACH MANCI
kozmetikai intézete. Mindennemű
szépséghibák kezelése, színlőeltávolítás, ráncok ki-
mitása, arcgőzölés és arcmasszázs jutányos bérlet-
ben. — Budapest VII. ker., Almásy-utca 3. szám

MIMOSA - FELVÉTELEK
- MŰTEREMBE
Budapest, VII., Dohány-utca 102.

adásban került színre, s így — a legnagyobb sajnálatomra — sehogyse tudok valami romantikus „Sturm und Drang” korszakot felmutatni a színpadi próbálkozásaim terén.”

Szép Ernőnek margitszigeti remetelakásába korán reggel, 11 órakor állítok be, nem csoda hát, hogy még ágyban találok. Mentegetődözve fogad: „Kérem, ne gondolja, hogy mindig ilyenkor még az ágyban vagyok. Legelőbb is egy negyed órával előbb szoktam felkelni rendes esetben. Hogy tetszik mondani? Hogy voltak-e ifjúkori szárnypróbálgatásaim a színpad körül? Hát ahogy vesszük. Az első ifjúságomban aligha. Akkor csak versekben vagy novellákban éltem.

Fiatal újságíró voltam, mikor Kondor Ernő, az első budapesti kabaré tulajdonosa többek között engem is felkért, hogy dolgozzam a kabaré színpad számára. Azóta egyre-másra próbálkozom az apró meg nagyobb színpadi dolgaikkal. Színre kerültem a kabarékon kívül a Nemzetiben és most újabban a „Patika”

Szini Gyula

révén a Belvárosiban, de hát úgy látom, hogy a magamfajta poéta ember csak éppen hogy be-bekukcskál a színpadokra, anélkül hogy oly otthonosan tudna ott berendezkedni, mint a mi nagyszerű drámaíróink. Igen, valahányszor a színpad számára dolgozom, mindig

világosan érzem, hogy csak kölleskedem a nagyoknak asztala körül. Például mily szívesen elcsém az összes eddigi színpadi veimet a „Patikával” egyetlen

Rózsahegy Kálmán

Drégelynek egyetlen színművéért. lönben is, ha már éppen Drégely van szó, vele sok mindent öröcserélnék. A nyugalmas főv színkuráját az én cigánytanyá sőt még a ruhatáramat is az ő n szerű garderobjával, nem besz az ő külföldi valuta tartalék meg az én „ha nem csurran cseppen, de inkább cseppen” delmeimről. Hát igen ezek után tessék csodálkozni, hogy én mostanság is mindig csak a pad szárnypróbálgatásoknál t s csak keringek, botorkálok, biz talanul a színpadok körül, an hogy fészket tudnék rajta rakni.

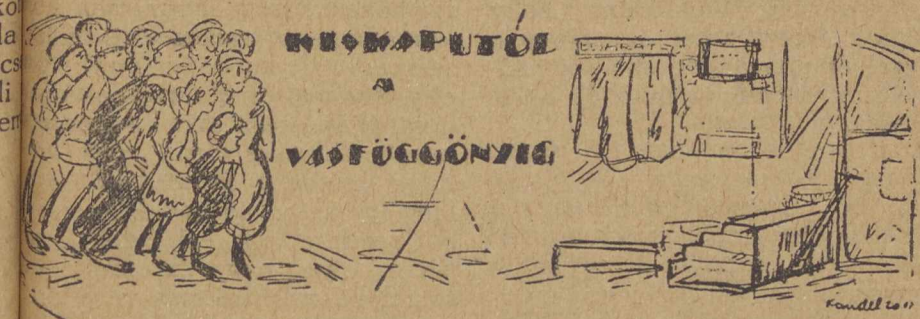
Káldor M

PINTÉR ESZTER

női divatterme, szabászati és varró szakiskola

Telefon 57—39

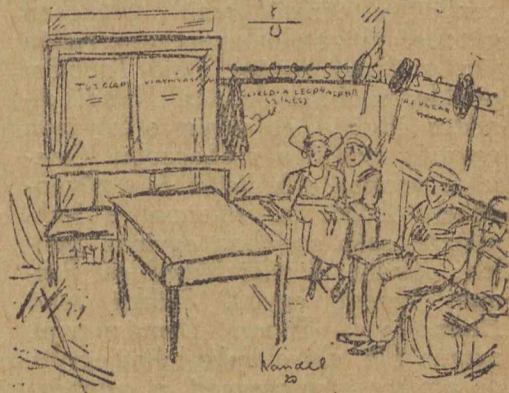
BUDAPEST,
IV, Mehmed szultán
(Múzeum körút)

VI. Városi Színház.

alán egyik színháznak sem olyan
ndes a kiskapuja, mint a Városi
házának, amelynek nagyszerű di-
ora, Faludi Sándor, úgy segített
színház előtti ácsorgókon, hogy
n az épületben a tűzoltók őrhelyé-
előszobáját társalgó teremmé
tította át. Tett bele egy asztalt,
y falócát, egy telefont meg egy
móniumot és készen állott a tár-
sodó. A színészek gondoskodtak
lán a diszletekről és a falakra
eket meg egyéb szellemi termé-
et irtak saját kezükkel, amely
lán szolgálja a színház látogatói-
mulattatását. A kiskapu tehát
ndes, mert mindenki behúzódik
e a fa-pados szobába, amelynek
átlan parancsnoka Simon, a ki-
bik portás. Itt gyűlnek össze estén-
a színészek, itt mondja el Sar-
uj vicceit, amelyet a 46-os vil-
oson a Vigszínházból hoz át
den áldott este. Idejárnak a Vá-
Színház vendégei, akik egy ra-
gó szempárért még a távoli Bu-
is lejönnek a Tisza Kálmán-
ük és cikornyás folyosók ölelik
Városi Színház szinpadát. A fo-
okról jobbfelé az irodákba és az
rökbé nyílnak az ajtók, balfelé
g a szinpad bejárók vannak.
első ajtó mindjárt kelléktár, amely-
Diamant mester a gondnoka.

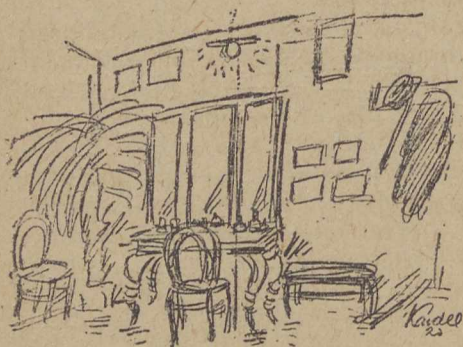
A kelléktárban teméntelen sok hol-
mit halmoztak fel már évek óta.
A „Quo Vadis” római oszlopaitól
kezdve az „Ezüst sirály” modern
giggéig, mindent megtalálhat a szor-
galmas kutató és Néró császár fehér
tógái mellett szerényen huzódik meg
egy-egy uralkodó aranyozott papir-
masé koronája, egyenruhák. polgári

A társalgó

öltözetek és a nagy fiókban kitünté-
tések az orosz Szent Mihály-rendtől
kezdve egész a monakói kiskeresztig.
Diamant nagy szaktudással kezeli a
kellékeket és pillanat alatt a legel-
rejtettebb lim-lomok is előkerülnek
Ferenczi főrendező parancsszavára.
Hátul a földszinten vannak a női
öltözők. Az első öltöző Kosáry Em-
máé, aztán jön egymásután a Ke-

rényi, Palásthy, Vigh Mancsi, Adler Adelina, Albert Erzsi öltözője tele virággal és pálmákkal, amelyek valóságos tündérkertté varázsolják a kis szobákat.

Az öltöző

Az emeleten vannak az irodák. Az első szoba jelenti a színház művészeinek a boldogságot, amennyiben ott a pénztár, amit hivatalosan gazdasági hivatalnak neveznek. Aztán jön a titkári hivatal, majd Tapolcai direktor szobája. Azután Faludi direktor irodája és végig a folyósón egymás mellett a próbaszoba. Emeleten vannak a kóristák és a növénydekék öltözői is, valamint a férfi-öltözők szép sorjában egymás mellett: Király, Sziklai József és Pázmán Ferenc együtt, Sziklai Jenő Halmay-val, Bihari Demény-nyel, azután Sik, akivel Inke lakott együtt, de amikor Inke megvált a színház-tól, Sik Rezső egyedül maradt.

A Városi színháznak van az összes

színházak között a legnagyobb első legmodernebb eszközökkel felszerelt szinpada. Olyan nagy, hogy rendezési előadásoknál még kivételesen használják egész szélességében, nem oldalkulisszákkal szegélyezve, hogy rövidebb és zártabb legyen. Még így is valóságos sétatervet lehet rendezni a színészek a szinpadon, olyan nagy. Az oldalsó falról három hatalmas vasajtón lehet bemenni a szinpadra. Háttér-falak mellett a legkülönbözőbb legváltozatosabb díszletek sorakösznek szerényen meghúzódva. Kastélytermek, tengerpartok, lóversenypályák, vények, templomok várják békés egymás mellett, hogy a szorgalmat munkáskezek elővegyék rejtekükből és csillogó reflektorok fényében állítsák a szinpadra. A jobb oldali vasajtók egyenesen az öltözőkre nyitnak, úgy, hogy Kosárynak vagy Kórényinek csak egy pár lépést kell tenni és már is a szinpad közepére teremhetnek. Ez különösen a szigorú Csillag ügyelőnek nagyon alkalmas, aki kérlelhetetlen szigorúsággal őrködik az előadás alatt arra, hogy mindenki pontosan jöjjön jelenésére.

Zenészek a szünetben

NÉMETH ERZSI

női kalap divatterme
IV., DOROTTYA-UTCA 12

TABARIN

(Rákóczi-ut 63.)
A főváros legelőkelőbb
táncpalotája

el ne kesse szerepét. A kedves Ferencki bácsi első intésére szinpadra munkáskezek bolygatják a díszletraktárt és ütemes, gyors munkával állítják össze pillanatok alatt a következő felvonás díszleteit. Ez alatt az erkélyen Szedlacsek mestere

elő világosító a különböző iv-
zák és reflektorok színeit próbál-
a kellékesek gyors egymás-
ban hozzák a darabhoz szükség-
szolgálat, butorokat, szőnyeget
a berendezést állítják föl és már
sz a színpad. Ferenczi rendező
bálja még utoljára a világítási
és az apró százféle szerkeze-
amely mind az előadáshoz
sürgős és odaszól Csillag ügyelő-
hogy kész a színpad. Csillag
ügyelői táblájához lép, amelyen
dás sorrendben sorakoznak egy-
alá a különféle gombok, ame-
a szereplők, a statiszták és a
karnak szólnak.

baloldali vasajton keresztül egy
kisebb vasajtóhoz lehet jutni,
ny lépcsőfokon lemegyünk és
kis négyszögletes helységben ta-
k magunkat, ahol a Városi szín-
muzsikusai ütnék tanyát a fel-
sök között. Vidám beszélgetéssel
sevegéssel töltik el a 10 percet,
or megszólal az ügyelői csengő,
atérnek elfoglalni helyeiket.

ant a színpadon már nagy sür-
orgás. A fénybenuszó kulisszák
ott nagy lármával és zsi bongás-
gyülekezik a statisztéria, a kóris-
és a magánszereplők. A rendező
ítja őket helyeikre és utolsó uta-
ait adja ki. Még egy perc és
dődik az előadás. Künn a fűg-
mögül zug és harsog a nyitány.
zínészek félig magukban dudol-
a nagy keringő egyes foszlányait.
zenekar befejezi a muzsikát, nagy
zendül fel utána. A rendező,
ügyelő és a többi, nem odatar-
személyek egv pillanat alatt
ek el a színpadról. Az ügyelő
nyomja a zenekar és a függöny-
gépészek jelzőit és egy pillá-
rá suhogva libben szét a fűg-
A zenekar belekezd a muzsi-
kezdődik az előadás.

A Royal-kabaré bemutatója,

amely szokásszerint minden hó 1-én
zajlik le, a februári műsor nagy sike-
rére való tekintettel elmarad és a pom-
pás, humoros műsorszámok továbbra
is szerepelnek.

Valóságos tapsvihar s a közönség
folytonos kacagása kíséri esténként
az előadást, melyet *Mihály István*
két komédiáján, *Kövári*—*Huber* pom-
pás kis blüettjén és *Urai Dezső* bohó-
zatán kívül a blüettek, tréfák és vidám
magánszámok egész serege dominál.

Solti Hermin, Virágh Jenő, Kerényi
Irén, Salamon, Ihász, Radó, Iványi,
Forgács, Gárdos Irén, Szirmai, Nagy
Maca, Sándor, Fodor, Gyenis, Gombóc
Vilma, Zöldi, Hatvany és Csillag
Mariska a darabokban valóban tehet-
ségük legjavát nyújtják, míg *Alba*
Nevis és a jőnevű háziszervezők magán-
számaiban Soltin kívül a nagyszerű
Felhő Rózsi, Papp János és Barna
Andor arat impozáns sikert.

Az amugy is tartalmas műsor kü-
lönben még egy számmal bővült, be-
mutatóra kerül *Lukács Gyula* kolle-
gánk, a *Figaro* szerkesztőjének „*El-
hervadt szívek*” c. vidám kis jelenete
Szirmai Vilmossal a vezetés szerepben.

Szépség és egészség ápoló szer

Fürdőnél, masszázsnál kitűnő hatású. Bármilyen
landóan készítheti. Receptet küldöm 2 korona
beküldése ellenében. **Fülöp J. III.** kerület,
Zsigmond-utca 84/5. szám.

R Ó Z S A

== SZÜCS ==

IV. KIGYÓ-TÉR 1.

Szőrmék megóvásra elfogadtatnak

HOGYAN KÉSZÜL A DRÁMA?

Az íróasztaltól a rivaldáig

Írta:
LINDAU PÁL

Fordította:
MAROS IMRE

Az első felolvasás.

Hosszu gyönyörteljes, de gyakran bizony kinos órák munkájával befejezte a drámát az író. Olyan precíz pontossággal és elővigyázatossággal dolgozott, hogy véleménye szerint egy szó: nem sok, de annyi javítani való sincs rajta. Minden mondatot mielőtt leírt, alaposan megfontolt, semmi, de semmi értelemzavaró vagy egyéb kifogásolni való nincs rajta. Azokat a hibákat, amelyeket más drámáknál észrevett, nem ismételte meg. Holt biztosnak hitt véleménye: a legszigorubb kritikus sem talál a drámában semmi kivetni valót. Mi történik most? A kéziratot egy ismerős kisasszonnyal legépelteti és mikor ez is megvan, felolvassa a darabot benső barátainak, akiknek véleményére súlyt helyez. És azután ő maga is szeretné hallani felolvasva, amit írt. Eddig ugyanis csak halkan, magában olvasta az egyes párbeszédkeket közben. A felolvasás hozza meg azonban az első csalódást. Meg kell állapítania, hogy barátainak kritikai képességében hatalmasan csalódott. A leghatásosabb jelenetnél, a fátyoljelenetnél, úgy ült a széken barátja, mint egy bóbiskoló agg és a drámai cselekmény ütközőpontjánál, mikor lélegzetviasszafojtva kellene figyelni a felolvasó ajkát, nyugodtan előveszi a cigarettatárcáját és rágyújt... És az utolsó felvonásnál, mikor kibontakozik a frappáns cse-

lekmény, egymásután többször szögelt... tozott!...

Es végeredményben mi a véleménye? Egy kicsit hosszú, Jánosné rege pongyolán van megírva, különben jó.

A felolvasás még így sem tart tovább négy óránál. A szintén viszont ez sokkal gyorsabban megy. Don Carlos sokkal hosszabb, még az író, mégis előadták és nagy siker volt. Nem muszáj azt olyan pontosan venni. És ha egy negyedórát hosszabb is, az nem fog szertejárszani. Az emberek legfeljebb tíz percet később fognak hazamenet színházból. A közönséget nem kell! Talán Wagner Richard török az ugynevezett színházi est polidejével? Ártott talán az „Iste alkonyá”-nak, hogy az előadása vább tartott, mint a „Cornevillei rangok”-é? És megállapítja a szé hogy nincs művésztlenebb való mintha egy kaptafára készülnek rabok.

A darab benyújtása.

Nem esik itt most szó azokról tucatyszámra készült teljesen dilettá darabokról, amelyekkel minden színházat elárasztanak, hanem az ritka esetet vesszük, hogy egy ismeretlen nevű, de tehetséges író elgadható darabot írt. A csinosan leírt és tisztá példányt (végre!) a udvarias hangu levél kíséretében küldi a színházhoz. Szerzőnk a

illetőleg türelmesen vár. Nem bírja magát különös illúziókban. Igazgató egy rendkívül elfoglalt ember, nincs más tennivaló, mint várni. Bizonyára nyolc-tíz nap kell, mire hozzá jusson a dráma elővázlatához. De elmúlik tíz nap, tizenhárom nap, négy hét, öt hét és semmi esz. Ekkor már vége szakad az ürelmének. Egy indulatos hangon, egy sértő levelet ír, amelynek tartalma: így kezeli Magyarország íróit! Szorgondolás után azonban összeírja a levelet és egy másodikat ír, sokkal nyugodtabb hangon, udvarias stílusban. Egyszerű érdeklődés a beküldött kézirat sorsa felől. Erre, ugyan a postafordultával, de rövidesen megérkezik a színház irodájának válasza. Az igazgató tudomására hozza, hogy a sokkal korábban érkezett levelek elolvasása nem nyert befecskendezést, kéri az író szíves türelmét. Mihelyt módját ejtik, közlik az eredményt.

Reményekben van! A szerző vár. De várni kell várnia. Ez már rettentően elkésérik. Végre hat hét után megérkezik az epedve várt levél a színház igazgatójával.

Szerény a társalgóban

Uj műsor a Muskátli kabaréban

A Muskátli kabaré most mutatta be új műsorát, amely minden tekintetben kielégítette a kabaré közönségének iz-

lését. A műsorban egymást kergetik a vídám tréfák, jelenetek, magánszámok. Az előző műsor Grand Guignoljának sikere után, az igazgatóság ismét színesítette a Grand Guignolt, nem kisebb sikerrel, mint a múltkor. Az erős hatású, izgalmas drámát, amely „Amerikai párbaj” címen kerül színre, Bán Bódog írta. A Grand Guignolt Balla Médi a kabaré kiváló művésznője vitte sikerre, aki nagyszerű rutinnal játszotta meg szerepét és újból bizonyosságát adta, hogy kiforrott, kész művésznő. Balla Médit a kabaré közönsége lelkesen ünnepelte sikerének osztályosaival Császárral és Radóval együtt.

„A csere vőlegény” címen mutattak be egy pompás operettet, amelynek szövegét Biró László és feltűnően behízelgő, finom muzsikáját Hincknickl János írta. A főszerepben a kitűnő Gazda Ila és Bellák Aranka, Vágó, Repkai, Császár, Feketéné arattak megérdemelt sikert. Vágó Pál, a Muskátli tehetséges művésze „Feleségem férje” címen írt egy pompás bohózatot, amelyben a szerzőn kívül Balla Médi, Radó, Pórfi és Feketéné kaptak tapsokat. Dénes Gyula „Kaland” című jelenete is nagy tapsokat váltott ki a közönségből. A két szereplő, a kedves Gál Annie, a kabaré vendégszereplő művésznője és Radány Dezső játszották hatásosan a jelenetet. Nagyszerű magánszámok teszik változatossá még az új műsort, amelyet Papp Manci, Gazda Ila, Bellák Aranka, Pórfi, Repkai, Ligeti, Lantos és Radó adnak elő nagy sikerrel.

Rovatvezető: Dr. Hajnal György

Az arc szépsége

A külső kozmetika nem kutatja a bőr bajainak okait, hanem a már meglevő tünetek alapján magát a bőrt veszi kezelésbe. Ezért mindig csak mint a belső gyógykezelés kiegészítő része szerepelhet. Önmagában nem bír sok értékkel. A bőr gyógyításának fő feladata a kóros elváltozások eltüntetése. Minthogy ezek többnyire a bőr legfelső rétegében, az epidermisben székelnak, legjobban elérjük ezt a célt ennek a legfelső bőrrétegnek az eltávolításával. Az ez alatt levő u. n. „új bőr” üde, rózsaszínű, finom és tiszta marad mindaddig, amíg a belső szervezeti okok nem kezdik el újra káros hatásukat kifejteni. *Mindazok a szerek és gyógymódok, amelyek a legfelső bőrréteg eltávolítására alkalmasak, alkalmasak az arcbőr tisztítására is.* Hogy milyen szert használunk a beteg bőrréteg lehámlasztására, az mellékes, a fődolog, hogy a hámlás bekövetkezzék. Az egyik szerrel gyorsabban és erőteljesebben, a másikkal gyengédebben és lassabban érjük el ezt a célt. A hámlasztókurákhoz használatos szereket csak futólag említjük meg, mert ezek ugyanis csak az orvos által előírt összeállításban, vagy a forgalomban levő kenőcsök, arcvizek alakjában használhatók. A fő hámlasztó szerek: a kén és a kátrány. Ezek képezik a főalkatrészét minden hámlasztó kenőcsnek. A legegyszerűbb hámlasztó kura a napfürdő. Hogy napfürdő után

a bőrünk kissé barna lesz, az napság már a legkényesebb nem tartja bajnak, amióta tudja, hogy a barnaság egészséges és külső is muló természetű. Ha lehámlunk a „rossz bőr”, akkor azonnal igyekeznünk, hogy arcbőrünket és friss állapotában megtartsuk. mult alkalommal felsorolt szabályokon kívül a következőkre kell gondolnunk:

1. Arcunkat mosakodás után gyorsan száritsuk le és gyengéden megdörzsöljük be valamely finom, megbízható pouderral (Yes) vagy a következő hintőporral: amyl. pur., talc. aa 20'. Öltözködés után a porzavagnyi hintőport szarvasbőrrel ledfújuk. A mosdóvizbe boraxot vagy só vizet kölni vizet tehetünk. 2. Sz hideg vagy esős időben viseljünk fátyolt és arcunkat lehetőleg távol tartva a meleg levegőtől. 3. Ebéd után mossuk le arcunkat kevés kölni vízzel, vagy alkohollal. Ha észrevevesszük, hogy zsíros a bőrünk, akkor ezt naponta többször is ismételjük. Ne egy túlságosan fűszeres ételeket. 4. Lefekvés előtt — ha arcbőrünk száraz, érdes, vagy „kifujt” — bekenhetjük egy kevés tiszta lanolin-crémel, vagy valamely megbízható, orvos által is ajánlott toilette-crémel. A sok közül itt is felemlítünk:

Rp. Amyl. 5'0 Aqu. rosar. 5'0, Glycerin. Ol. rosal. gtt. II. Mf. ung. S. coldcre.

Ha ezeket a szabályokat betartjuk és egészségünkre — amint a korábbi cikkünkben említettük — egyenként is gondot fordítunk, sikerülhet szép, tiszta és egészséges arcbőrt tennünk és azt meg is tartanunk. Végül, hogy beszámolómban teljes legyen, meg kell még emlékeztetnem néhány kozmetikai gyógyeljárást, amelyek szintén az arcbőr tisztítását és gyógyítását szolgálják.

(Folytatjuk.)

Somogyi Béla és Bacsó Béla

mindannyian hatása alatt állunk a megrendítő esetnek, mely körülünk Somogyi Bélát, a Népszekerasztőjét és Bacsó Bélát, a pozava színházi rovatvezetőjét.

leálukkal a magyar sajtó két becsületes, agzta homloku munkását vesztette el. Sz életüket csak mesterségüknek szentise, sohasem voltak mások, mint dol- tá ujságírók, akiknek társadalmát most édiájuk mélységes gyászba borította.

*

Odry Lehel

egint keresztet írunk egy magyar ész neve mellé, akinek híre egy- az egész magyar földet bejárta. éry **Odry Lehel**, a Nemzeti Szín- nak, majd az Operának volt tagja, éves korában Aradon meghalt. y művész volt és a régi Magyar- ág művészvilágában jelentős sze- tet játszott. Nemesmiliticsen szüle- 1837-ben. Végigjárta a bajai fő- házium nyolc osztályát, majd a eskedelmi pályára lépett. De ha- ltosan felcserélte a nyugodalmas eskedelmi pályát a rögs művész- ával, felcsapott vándorszínésznek bebarangolta az egész országot. ban Molnár György pécsi igaz- szerződtette társulatához, négy később már a pesti Nemzeti házban fujta a korust. Innen ozsvárra szerződött, ahol végre

kikerült a karból és nagyobb szere- pet játszott. 1869-ben újra a pesti Nemzeti Színházhoz szerződtették, majd az Operához kerül és rövide- sen a közönség kedvence lett. Tizenöt év előtt nyugalomba vonult. Odry Lehel a színműírás terén is sikere- sen tevékenykedett. Többek között nagy sikert aratott a „Piros Panna“ című színművével és Erkel Ferenc „Brankovics“ című operájának a szövegével. Az elhunyt művész édes- atya volt Odry Árpádnak, a Nemzeti Színház kitűnő művésztének, aki a román megszállás alatt levő Aradról csak elkésve kapta meg atya halála hírét és a temetésre el se utazhatott.

*

Az Univerzum művészeti társaság kamara-

estét tartott. Az est keretében színrekerült **Raab Miklós** az „Eltévesztett életek“ című ha- tásos tragédiája, amelyben Bánky Erzsébet, Csáky Paula, Bryson Ibi, Gál Franciska és

Miklós Marcel játszottak szép sikerrel. Meleg ünneplésben volt része **Fenyő Zoltánnak**, akinek „**Fattyú**“ című drámájában a tehetséges Bryson Ibi, Bánky Erzsébet, Selley Lajos, Ránk Miklós, Mezei Dénes és Hegedüs Andor kaptak sok tapsot. A magánszámok közül Patkós Eszter fellépését kell megemlitenünk, akinek bársonyosan csengő hangja nagyon tetszett. Tolnai Andor kész énekes, két dalát a közönség tomboló tapsa kísérte. Raab Miklós tehetséges költő verseit Bánky Erzsé szavalta ügyesen.

*

Az Unió Színházüzemi Részvénytársaság megvette Bárdos Artur Belvárosi Színházát és Andrássy-uti Színházát. Beöthyék a színházvásárt kiadott kommünikeikben érdek- közösségnek nevezik.

Dohánypác valódi egyiptomi kapható
CITY DROGÉRIA
 IV. kerület, Eskü-ut 5. sz. és
HONVÉD DROGÉRIA Attila-körut 2.
 100 g. dohányhoz elegendő próbánuveg 15.— kor.
 1/2 kg. „ „ „ 35.— áor.
 és postaköltség

A Zeneakadémia tanári kara elhatározta, hogy amennyiben a magyar kultúrát szolgáló Madách Színház nem hagyja el a Zeneakadémia épületét, beszünteti a tanítást. E szokatlan határozat meghozásakor a Zeneakadémia tanárai megelégedtek abban is megállapodni, hogy a színházukat elvesztett hadviselt színészek megélhetéséhez jövedelmük hány százalékával járulnak majd hozzá. Ez is a kultúra érdekében történt volna, nemcsak — mint szerintük — a színház kitelepítése.

*

A Jóbarátok köre március 6-án a Vasuti és Hajózási Clubban kabaréestélyt tart. A kitűnőnek ígérkező műsor keretében fellépnek Bányász Ilonka, Hicke Irma, Mende Klári, Salamon Lenke, Barabás Elemér, Hegedüs Artur, Hegedüs István, Scsigulinszky Károly, Tolnay Andor, Váradi Pál, Nasztriner Márton és Fás Marcell.

*

Az állam színészei. A múlt számunkban hosszabb cikk keretében megemlékeztünk arról, hogy Rózsashegyi Kálmán otthagyja a Nemzeti Színházat, mert alamizsnaszerű fizetéséből nem tud megélni. Most — mint értesülünk — Rózsashegyit Odry Árpád és Pethes Imre is követik, akik szintén megválnak az ország első színházától. Pethes a Színházi Unió Részvénytársasághoz, Odry pedig a Vigszínházhoz szerződik.

*

Sziklai Jenő felső tánciskolája március elején megnyílik. Az iskola helyisége: Andrássy-ut 67. I. emelet. A tanári kar csupa kitűnő táncosművész: Sziklai Jenő, Sziklai József, Palásthy Irén, Halmay Tibor és Pártos Jenő. Beiratkozni lehet február 23-ikától naponként délután 3-tól 6-ig. A tanítás naponként délután 2—6-ig és 7-től 8 1/2 óráig lesz; az ösztöndíjak hetenként háromszor este 8 órától 11-ig.

*

Strindberg: „Hemsö“ regénye. A művelt magyar közönség Strindberg írói egyéniségét a német kiadók jóvoltából úgy ismerte meg, mint a beteg, az üldözött, a gyűlölködő embert. Mint nögyűlöllő specialistát vitték a piacra s nálunk színpadra került művei is inkább orvostudományi, mint irodalmi szem-

pontból nagyjelentőségű alkotások. Strindberg gondolat- és érzésvilágának elhangjának leghűbb kifejezője az a messzire magasló remekmű, melyet Antal Sándor svédnyelv legalaposabb ismerője és Tóth Béla kiváló műfordító, ültettek át magukra, s mely teljes szépségében érvényesül a zengzetes nyelvünkön. Még nem írt olyan csengő, gazdag, ragyogó svédnyelvet mint Strindberg. A svéd földről ő ragyog meg a legszebb képeket és ő a legszebb meke a svéd szívének. A nagy író egyéniségét tükrözi vissza Hemsö regénye, mely most jelent meg „Az Ifjúság“ kiadásában, Haranghy Jenő művészi borítékával.

*

Máthé Rózsi énekelte legutóbb a Városi Színházban Carmen szerepét. Máthé bonyos finomságu hangjának, ragyogó jelenésének sokat tapsolt a közönség. Adelina, Demény és Bihari osztottak velük sikerben.

*

Elek Rezsőt, lapunk kiadóhivatali igazgatóját súlyos csapás érte. Édesatyja hosszú szenvedés után 61 éves korában elhunyt. Temetése vasárnap délután volt, nagy gyűlés mellett.

É rovatban készséggel adunk felvilágosítást olvasóink bármely színházi vonatkozású kérdésében. Kéziratok és rajzokat nem adunk vissza.

Művészet. 1. Küry Klára játszotta. 2. A Népszínházban. 3. 1872. 4. Igen, Jácint. A Taifun premierje 1907 októberben. 2. Nem tudjuk pontosan. 3. Havi 12000. 4. Egisto Tango. 5. Esetleg. F. Ágnes. 1. vált be. 2. Talán később. Lila ákác. 1. „Egyszeri királyfi.“ 2. A Nemzeti Színházban. 3. Nem. 4. Még ebben a szezonban.

Példányonként vásárló. 1. A belépéssel teleteli magát, hogy az illető színház előadásain mint statisztika közreműködik. 2. Ez a fél tandíjmentes, ha igazolni tudja. 3. 16 forint felül. 4. Rákóczi Ferenc címen Kacsóh Pongor írt operát.

FILM

Rovatvezető:
KÁLMÁN ZOLTÁN

Az északi filmstarok

Valamikor régen, úgy tizenöt évvel ezelőtt a film még csak aféle primitív játékszer volt és bizony kevesen gondoltak arra, hogy a mozikban több felvonásos, sőt egész estéket betöltő szindarabokat is fognak még játszani. Irodalomról még szó sem volt akkoriban és ha előfordult itt-ott, hogy önálló cselekményű darabot vettek fel, az még nagyon messzire esett attól a színvonaltól, amelyet irodalminak lehetett nevezni.

Azlán megjelent az első háromfelvonásos filmdráma. Dániából hozták hozzánk és csakhamar bebizonyította ez a film, hogy az irodalom és az alakítóművészet igen hálás talajra lelt a filmen.

És a közönség igen melegen fogadta ezt és a többi hasonló újdonságot olyannyira, hogy a filmet előállító Nordisk-gyár veszedelmes konkurenciát kezdett kifejteni az akkoriban leginkább elterjedt francia Pathé-fréres-gyárral szemben a — népszerűségért. A verseny vége az lett, hogy a Nordisk jegesmedvéje diadalt aratott a Pathéék büszke kakasa fölött. A dán művészek természetes, mesterkéetlen játéka sokkal jobban tetszett a közönségnek a francia művészek gesztikuláló, feltűnően tulzó alakításánál és a mozik közönsége a dán művészek közül csakhamar kiválasztotta a maga kedvenceit.

Az első volt *Asta Nielsen*, aki a Nordisknál kezdte meg diadalmas pályafutását és ezidőszent német filmekben játszik. Ismeri őt az egész világon minden ember, aki csak valaha moziba járt. Hamar megszerezte a közönség *Clara Wieth*-et is, aki annak idején „A fehér rabszolganők” című filmsorozat főszerepeit játszotta. Ez a filmszereplése egy csapásra világhírűvé tette a művésznőt, akit addig a koppenhágai udvari színház segédszínésznői között senki sem vett észre. A művész nő férje *Carlo Wieth* többek között „A maharadzsza gyöngye” című filmben aratott jelentős sikert. *Robert Dinesen* egy német filmen, „A négy ördög” című artista drámában tűnt fel először és csak az első filmszerepe után szerződött a Nordiskhoz, ahol további nagy sikereit aratta.

A legnagyobb, szinte példátlanul álló népszerűsége tett szert *Valdemar Psilander*, akit még ma is, halála után valósággal ünnepelnek, valahányszor egy-egy posthumus filmje megjelenik a vásznon. Észak legnagyobb tragikája, a többszörösen kitüntetett *Betty Nansen* is gyakran szerepel a filmen ép oly utolérhetetlen művészettel mint a színpadon.

Festesse meg szőrméjét
(felelősséggel minden színre)
BORDY F. IMRE SZÜCSNÉL
Budapest, VI., Ó-utca 11.

Ebba Thomsen és Else Fröhlich a legtöbbet foglalkoztatott művésznői a Nordisknak. Ebba Thomsen drámai szerepekben, Else Fröhlich pedig inkább a vígjátékokban szokott jelentős sikereket aratni. Alph Blütecher és Nicolaj Johannsen játékát is szívesen élvezi a publikum. Ugy drámai, mint vígjátéki szerepekben meggyerőek. Olaf Fönss is északról indult el sikerdus pályájára. Ezidő szerint német filmekben hódítja meg a közönséget. A „Homunkulus” sorozat nagy sikere az ő művészetéhez fűződik. Humoros filmekben szokott szerepelni Oscar Stribolt és a dánok Pufija, Fred Buch. Mind a ketten nagy sikereket aratnak a színpadon is. Gunar Tolnäs ma egyike a világ legnépszerűbb filmszínészeinek. Sikert sikerre halmoz és sok helyt úgy beszélnek róla, mint Psilander uiódjáról. És meg is érdemli a közönség szeretetét, mert minden eddigi — különösen „A maharadzsa gyöngyé”-ben játszott szerepe — maradandó hírnevet és népszerűséget juttatott osztályrészüel.

Egy mozilap most megnyitott színház-rovatában olvassuk:

„Az ezüst sirály. Földes Imre és Buttykay Ákos operettje napról-napra nagyobb érdeklődést kelt a színházat, művészetet szerető közönség körében. A darab librettója Földes zseniális tollára vall és Buttykay hangulatos muzsikája is nagyban hozzájárul a sikerhez.”

Felvétel közben

Szép Ernő filmet írt. Szép Ernő a nagy magyar poéta, a „Patika” nagysikerű szerzője új alkotással lepi meg a közönséget. Filmet írt Arvantes: Don Quijote-jéből, amelyet a Corvin-filmgyár készít el Rajnai Gáborral a főszerepben.

Strindberg-film. Az első nagyobb szabású Strindberg-film a Mámor, amelyet egyik berlini gyár készített el, nemsokára bemutatásra kerül a budapesti közönség előtt is. A nagyhatalú dráma főszerepét Asta Nielsen játssza

Most jelent meg! Strindberg: Hemső regénye.

A legérdekesebb és legnagyobb fajsúlyú regény, mely a magyar könyvpiacra az utóbbi időkben megjelent. Ebben a teljes kiadásban az a 22 cenzurázott rész is benne van, amely a svéd kiadásból a szerző akarata ellenére kimaradt. — A finom papírra nyomott könyv ára 10%, felárral együtt 19 korona 80 fill.

Kiadja Az Ifjúság könyvkiadóvállalat VI. ker., Vasvári Pál-utca 9. sz.

Kapható minden könyvkereskedésben és a Komédia kiadóhivatalában. o o o

SZLOVÁK speciális pedikűr, manikűr intézete
IV., Türr István u. 8. Kristóf-tér sarok
Ezelőtt 25 évig a Herzi és Liget szanatóriumában.

Reinerné Szepessy Tussi
női kalap üzlete
Budapest, IV., Koronaherceg-u. (Haris-köz)

METROPOLITAN

NYOMDAI MŰINTÉZET
BUDAPEST, VI., KIRÁLY-UTCA 106. SZ.

NYOMTATVÁNYOK
IZLÉSES KIVITELBEN

Képviselőt választunk! A Komédia aktuális pályázata olyan óriási érdeklődést váltott ki a közönség körében, hogy a pályázat beküldési határidejét kénytelenek vagyunk március hó 1-ig meghosszabbítani, hogy mindenkinek módjában álljon leszavaznia. A képviselőválasztás törvénycikkeit ismét közöljük.

Szavazó lehet mindkét nembeli magyar állampolgár, aki írni, olvasni tud vagy ismeri a nagybetűket. Aki egy félév alatt legalább háromszor volt színházban, vagy legalább egyszer végignézte Feld Zsigáék előadását.

Választható minden magyar állampolgár színész vagy színésznő, akinek képe már megjelent valamelyik színházi lap címlapján.

Ezek alapján a jelölések eredménye a következő:

- I. ker., Kosáry Emmy, Péchy Erzs, Vigh Manci
- II. ker., Galetta Ferenc, Király Ernő, Sziklai József
- III. ker., Báthory Giza, Mészáros Giza, Varsányi Irén
- IV. ker., Gallai Nándor, Rátkai Márton, Sziklai Jenő
- V. ker., Medgyaszay Vilma, Németh Juliska, Ürmössy Anikó
- VI. ker., Balogh Böske, Magaziner Erzs, Palásthy Irén
- VII. ker., Békeffy László, Boross Géza, Köváry Gyula
- VIII. ker., Beregi Oszkár, Törzs Jenő, Várkonyi Mihály
- IX. ker., Illosvay Rózi, Kökény Ilona, Vidor Ferike
- X. ker., Kertész Dezső, Petheő Attila, Uray Tivadár

Mindenki az alatti szavazólappal szavazhat. E szavazólapot március 1-ig VI., Teréz-körut 24a alatti szerkesztőségünkbe kell beküldeni. Mindenki mind a tíz kerületből szabadon választhat egy képviselőt. (Bármely kerületben lakó szavazhat tehát mind a tíz kerület jelöltjeire.)

Aki a legtöbb szavazatot kapja, az az illető kerület megválasztott képviselője.

Aki eltalálta mind a tíz kerület megválasztott képviselőjének nevét, nyer egy ingyen páholyjegyet az Operába, egy a Komédia kiadásában megjelent kottát, Villányi Andor „Mária” című most megjelent regényét és egy művészi fotográfiát autogrammal.

A szavazatok állása a mai napig.

- I. ker., Kosáry 4444, Péchy Erzs 4186, Vigh Manci 4009.
- II. ker., Király 4367, Sziklay Jóska 4193, Galetta 4089.
- III. ker., Varsányi 4897, Mészáros 4360, Báthory 3422.
- IV. ker., Rátkay 4762, Sziklay Jenő 4175, Gallai 3742.
- V. ker., Medgyaszay 5917, Németh Juliska 4001, Ürmössy 2761.
- VI. ker., Palásthy 4277, Balogh Böske 4181, Magaziner 4181.
- VII. ker., Boross 4401, Kövári 4301, Békeffy 3977.
- VIII. ker., Törzs 4249, Beregi 4243, Várkonyi 3977.
- IX. ker., Illosvay 5716, Kökény 3542, Vidor Ferike 3421.
- X. ker., Uray 4244, Petheő 4238, Kertész 4166.

SAVAVAZÓLAP

I.	VI.
II.	VII.
III.	VIII.
IV.	IX.
V.	X.

Szavazó neve és címe:

A vonal mentén a szavazólapot ki kell vágni és kitöltve a szerkesztőségbe küldeni.

STERNBERG

hangszergyár
Rákóczi-ut 60.
(Saját palotájában)

Amerikai és egyéb külföldi
gyártmányu, világhírű

zongorák és pianinók

„Etofon“ beszélőgépek tökéletesített új modelljei
Világhírű művészek teljes hanglemez-repertoírja

Az összes hangszerek legfinomabb minőségben. Mesterhegedűk, gordonkák, fuvolák és tárogatók. Zenekari rézfúvós hangszerek, cimbalmok és harmoniumok. Bél-, selyem és acélhúrok.

Felelős szerkesztő:
KARDOS ISTVÁN.

Kiadótulajdonos:
KOMÉDIA LAPKIADÓVÁLLALAT
Igazgató: Elek Rezső

Segéd szerkesztők:
BALOG SÁNDOR és SEBŐK SÁNDOR

Előfizetési ár:
Egy negyedévre — — — — 48.— K
Egy félévre — — — — 96.— K

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VI., Teréz-körút 24-a szám Telefon 68—15.

Metropolitan nyomdai műintézet és kiadóvállalat, Király-utca 106. szám. Telefon 143-62

Moser Stef

a Balogh-moziiskola
növendéke.

Papp K. felv.

Komédia

Király Ernő és
Kocsary Emma
„Ezüst sirály”
(Városi Színház)

